

ter rennene i Kitzbühel (menn) og Garmisch-Partenkirchen 17. januar.

NSF vil sende løpere som har vist stabilitet i toppsjiktet: «Vurderingskriteriet» er at plassering blant de ti beste i verdenscup-renn forrige vinter må bekreftes i innværende sesong.

Ikke alle Norges topp-alpinister oppfyller kravene. Olympiamester Finn Chr. Jagge har bare 12. og 14. plass i vinterens slalåm-verdenscup, ved siden av to utkjøringer.

Fire løpere

Treeren fra VM-slalåm i Saalbach, Ole Kr. Furuseth, kapret såvidt 10. plass i Madonna di Campiglio. Men han er likevel ikke sikker på plass. Hvert lands VM-kvote er på fire løpere, og Furuseth må foruten å finne formen selv, ikke bli forbigjort av både Finn Chr. Jagge, Kjetil André Aamodt, Lasse Kjus og Didrik Marksten.

Hittil har Jessheim-gutten begynt beskjedent i verdenscupen.

Men han har kjørt fortere og fortere utover i sesongen. Imponerende når

SIKRE KORT? Rikstrener Jarle Aambø håper at både Finn Chr. Jagge og Ole Kr. Furuseth finner toppformen før alpin-VM i Japan 3.-14. februar.

vi vet at han er nyoperert i kneet, mener Jarle Aambø.

Han og landslagstrenerne kan selvfølgelig ikke se seg blinde på plasseringer i en idrett der bare hundre-deler skiller.

Vi må se an løpernes potensial, og ellers «bruke hu'e», sier rikstreneren.

Det styrker rutinerne Jagge og Furuseths VM-

sjanser i den tøffe konkurransen om plassene på Norges lag. Vanskeligst blir uttaket av firer i slalåm og super G, gulløvelsene fra Albertville-OL.

Få jenter?

Med Merete Fjeldavlie og fra før Julie Lunde Han-

sen spilt ut over sidelinjen, er Astrid Lødemel og Anne Berge de eneste kvinnelige løperne som kan føle seg trygge på VM-tur.

Resten blir opp til kvinnetrenerne Mandl (slalåm/storslalåm) og Hole (super G/utfør) i samarbeid med Aambø, og så spør det hvor fremtidsrettet uttaket skal være. Mange av ung-

jentene kan ha godt av et VM året før Lillehammer-OL.

Vi har dessuten vært to og tre løpere i VM og OL før, og vet hvor vanskelig det er å være små i et sånt arrangement, sier Jarle Aambø, og åpner med det kanskje for tøying av kvalifiseringsgrensene.

Uttak på «overtid» kan

skje helt frem til verdenscupen tar pause i Wengen og Haus 24. januar. Dagen etter setter Jarle Aambø kursen for Japan, i den første norske VM-gruppen som reiser.

VMs første øvelse er utfør i kvinnes kombinasjon, onsdag 3. februar kl. 02.00 norsk tid.

Søker ekspert-hjelp

— Kneet er mye vondere nå enn det var i begynnelsen av desember. Kanskje har jeg presset meg for mye, men jeg ville ha gjort nøyaktig det samme igjen.

Atle Skårdal fikk «booket» om flybilletten fra tirsdag til mandag, og drog omtrent rett fra utfortrening på Kvittfjell til et østerriksk kne-ekspert. Skade-gutten vil vite hva som er i veien med kneet han ødela for snart et år siden. Onsdag skal Atle ut i sin første treningsomgang i den bakken som er roten til alt det vonde; Garmisch-Partenkirchen. Mandag blir

det et mindre morsomt jubileum å feire, men før den dagen skal Atle Skårdal ha kjørt to utforrenn i den samme løypa.

Jeg er ikke engstelig, selv om det gjør mer vondt nå enn da jeg var på New Zealand på treningsleir i september. En undersøkelse for mye kan det aldri være noe galt med, mener Atle, og presiserer at han ikke drar til den østerrikske eksperten i Innsbruck fordi han ikke stoler på det norske helsevesen. Han har full tillit til professor Arne Ekeland, som opererte ham etter Garmisch-uhellet, og til legen Jon Vikne.

Ikke skjære

— Det er heller ikke snakk om hverken å gå inn i kneet med kniv eller and-

re undersøkelsesmidler. Jeg skal bare igjennom en «utvortes undersøkelse» av en østerriker som er i samme faget som professor Ekeland, samtidig som han er en bekjent av utfortrener Dieter Bartsch.

De siste dagene har alpinistene trenet utfør og Super-G i det olympiske anlegget på Kvittfjell.

Jeg har hatt smerter i kneet omtrent hele tiden. Faktisk enda vondere enn jeg hadde i begynnelsen av desember, mente Atle, som heller vil skryte av OL-løypene på Kvittfjell enn å prate om sin egen elendighet.

Jeg har fått gjort det jeg skulle på denne treningssamlingen i denne fantastiske løypa, den desidert beste jeg har kjørt.

Ned Kvittfjell-løypa er

det ikke et eneste parti som er kjedelig, det skjer noe hele veien.

Hvor mener utforkjørereren det er kjedelig å ferdes i en fart av over 100 kilometer i timen på to ski?

Startstrekket i Val d'Isère og mellompartiet i Kitzbühel. Der er det kjedelig, så kjedelig at det ikke er plassert TV-kameraer der engang! Du bare står der i hocke og blir «sur i låra», ler Atle.

Men bortsett fra kneet; hvordan står det til med resten av gutten?

Føles bra ennå, takk. Kan hende jeg har presset meg litt for hardt etter operasjonen, men jeg ville ha gjort nøyaktig det samme igjen. Det er alltid lettere å være etterpåklok, men i dette tilfellet er jeg det ikke, sier Atle Skårdal.

HJELP: Atle Skårdals vonde kne er vondere nå enn på treningsleiren i september, og vondere enn det var for en måned siden. Atle drar til Østerrike mandag for enda litt mer ekspert-hjelp før rennene i Garmisch.

fra topp-plasseringer i Sestriere og Madonna di Campiglio.

Olympiamester Finn Christian Jagge har åpenbart potensialet, men 12. plass i Val d'Isère som best. Nå må «Finken» finne formen! Harald Chr. Strand Nilsen (22/Madonna) og Espen Hellerud (20/Kranjska Gora) må begge trå til med topp-resultat for å komme i betraktning.

Tre slalåm-renn gjenstår før VM: Garmisch-Partenkirchen 10/1, Kitzbühel 17/1 og Wengen 24/1.

Vårt tips: Kjus, Jagge, Furuseth og Aamodt til VM.

Storslalåm, menn

Sestriere-vinner Aamodt og Kranjska Gora-toer Kjus er kvalifisert, sammen med Marksten (9/Sestriere).

Furuseth (12/Alta Badia) bør bli fjerde-mann etter Adelboden-rennet 19. januar, Tom Stiansen (18/Sestriere) og Jan Einar Thorsen (29/Alta Badia) ligger for langt bak.

Vårt tips: Aamodt, Kjus, Marksten og Furuseth.

Super G, menn

Thorsen vant i Val d'Isère og er selvskreven sammen med OL-vinner Aamodt (3/Bad Kleinkirchheim) og Atle Skårdal (4/Val d'Isère). Marksten er også under kravet med 8. plass fra Val d'Isère, men trues av i første rekke Stiansen (12/Val d'Isère) og Furuseth (16/Val d'Isère). Renn i St. Anton 12. januar.

Vårt tips: Thorsen, Aamodt, Skårdal og Marksten.

Utfør, menn

Ikke full VM-kvote? Thorsen og Skårdal er klare med hhv. annen- og sjetteplass fra Val Gardena, Lasse Arnesen har hittil bare 15., Asgeir Linberg 18., Aamodt 29. plass. Mange muligheter til å kvalifisere seg: I Garmisch-Partenkirchen fredag og lørdag, Kitzbühel lørdag 16. og

6/1, Garmisch-Partenkirchen 17/1 eller Haus 24/1. Marianne Kjørstad har årets beste resultater (24/Park City, 18/Steamboat Springs), Kari Anne Saude (20/Steamboat) har ikke vært like stabil.

Vårt tips: Anne Berge og Marianne Kjørstad til VM.

Storslalåm, kvinner

Merete Fjeldavlie (6/Park City) er kvalifisert, men ute av bildet med sitt benbrudd. Astrid Lødemel (8/Park City) får derimot en sikker plass, mens Berge (15 og 14 hittil), Kjørstad (21 og 16) og Caroline Gedde-Dahl (24/Steamboat) også har sjansen.

Vårt tips: Astrid Lødemel, Berge og Kjørstad.

Super G, kvinner

Lødemels annenplass i Vail er norsk kvinnealpint desiderte høydepunkt hittil i sesongen, av de øvrige er Linn Remmem (23/Lake Louise) nærmest plass og kan kvalifisere seg med godt resultat i Garmisch-Partenkirchen lørdag 16/1. Vårt tips: Lødemel, Linn Remmem.

Utfør, kvinner

Lødemel (15/Vail), Berge (29/Vail) og Remmem (29/Lake Louise) har verdenscup-poeng i vinter, Jeanette Lunde (35/Lake Louise) gode treningsomganger og fortsatt sjansen til å kvalifisere seg i Cortina lørdag, Garmisch-Partenkirchen fredag 15/1 eller Haus fredag 22/1 og lørdag 23/1. Vårt tips: Lødemel, Remmem, Berge.

Kombinasjon, kvinner

Anne Berge ble OL-femmer i fjor etter å ha vunnet slalåm-rennet, og er selvskreven sammen med Astrid Lødemel. I tillegg er Marianne Kjørstad kombinasjonsekspert. Vårt tips: Lødemel, Berge og Kjørstad.

OPPDATERT: Atle Skårdal (t.h.), Asgeir Linberg, Jan Einar Thorsen og Lasse Arnesen smiler i «oppdatert» overtrekksutstyr på Lillehammer i helga. Innfelt Bjørn Dæhlie med SAS-merke på låret på vei til v-cup triumf i Kavgolovo. Men når Norges Skiforbund vil styre billedbruken i avisene, får man svar på tiltale.

PRESSE-REFS TIL SKIFORBUNDET

OSLO: Norsk Redaktørforening tar kraftig til motmæle mot Norges Skiforbund, som i et brev til landets sportsredaksjoner før jul ba media oppdatere sine fotoarkiver med bilder av de riktige sponsormerkene på de aktives utstyr.

JON WIIK

I brevet «presiseres viktigheten av» at pressen benytter oppdaterte bilder av ski-utøverne, hvor sesongens antrekk, utstyr og hovedsponsor er korrekt.

«Vi ber om at redaksjonens arkiv umiddelbart oppdateres med riktige bilder, slik at vi unngår uheldig kritikk fra våre samarbeidspartnere. Det har dessverre

vist seg at gamle bilder fortsatt benyttes,» heter det bl.a. i brevet fra skiforbundet, som er undertegnet av generalsekretær Knut Chr. Høvik og skipoolkonsulent Karin Heyerdahl.

Irritasjon

Utsippet var naturligvis som å vifte med en rød klut foran en illsint okse. Skiforbundets brev har vakt både oppsikt og irritasjon i pres-

sekreter, hvor det betraktes som et utidig forsøk på innblanding i selvsagte redaksjonelle friheter. Reaksjonene har da heller ikke latt vente på seg overfor presseorganisasjonene.

– Vi har fått flere henvendelser fra medlemmer som reagerer både på innholdet og tonen i brevet, opplyser generalsekretær Eirik Moe i Norsk Redaktørforening til A-pressen.

– Beklagelig og overraskende

I et brev til skiforbundet beklager da også redaktørforeningen utspillet, og påpeker at sponsoravtaler som Norges Skiforbund, eller den enkelte utøver inngår, er pressen totalt uvedkommende.

«Pressen er ikke part i slike avtaler, og ønsker heller ikke å bli det. Dersom Norges Skiforbund i sine sponsoravtaler på noen måte har lovet sine samarbeidspartnere eksponering via nyhetsbildet i dagspressen, har forbundet pådratt seg et selvforskyldt problem. Den enkelte redaktør/redaksjon står selvsagt helt fritt til å benytte de bilder man til enhver tid mener er best egnet til anledningen – enten de stammer fra arkivet eller en dagsaktuell hendelse. Det er over-

raskende at skiforbundet, i frykt for kritikk fra kommersielle samarbeidspartnere, ikke ser dette. Det finnes dessuten en rekke gode argumenter, ikke minst historiske, for å benytte arkivbilder,» heter det i det krasse tilsvaret til skiforbundet fra Norsk Redaktørforening.

– Kunnskapsmangel

Også i Norske Sportsjournalisters Forbund har henvendelsen fra skiforbundet blitt møtt med undring og forargelse. Forbundets president, Reidar Sollie, sier at man vil ta kontakt med skiforbundet for å forklare medienes arbeidsmetoder og -prinsipper nærmere.

– Det er tydeligvis påkrevet, for utspillet kan ikke skyldes annet enn ren kunnskapsmangel om vår yrkesutøvelse, sier Sollie, som tror brevet vil virke stikk mot sin hensikt rundt om i sportsredaksjonene.

– Pressen ønsker naturligvis til enhver tid å benytte mest mulig aktuelle bilder. Men vurderingene bak bildebruken er helt og holdent vår, og helt uavhengig av hva slags reklame som måtte stå på tøyen til de aktive, understreker Reidar Sollie overfor A-pressen.

Alpint

Maribor, Slovenia (NTB-DPA): Verdenscup storslalåm kvinner torsdag: 1) Carole Merle, Frankrike 2.29.44 (1.18.12- 1.11.32), 2) Anita Wachter, Østerrike 2.30.74 (1.19.39-1.11.35), 3) Vreni Schneider, Sveits 2.30.87 (1.19.52-1.11.35), 4) Martina Ertl, Tyskland 2.31.44 (1.18.92-1.12.52), 5) Sabina Panzanini, Italia 2.31.61 (1.19.21-1.12.40), 6) Pernilla Wiberg, Sverige 2.31.76 (1.19.81-1.11.95), 7) Michaela Gerg-Leitner, Tyskland 2.31.99 (1.19.62-1.11.39), 8) Corinne Rey-Bellet, Sveits 2.32.20, 9) Christine Meier, Tyskland 2.32.24 (1.19.74-1.12.50), 10) Sylvia Eder, Østerrike 2.32.57 (1.19.89-1.12.68), 11) Diann Roffe, USA 2.32.78 (1.19.86-1.12.92), 12) Kerrin Lee-Gartner, Canada 2.32.80 (1.19.89-1.12.91), 13) Ulrike Maier, Østerrike 2.33.02 (1.20.49-1.12.53), 14) Spela Pretnar, Slovenia 2.33.13 (1.20.15-1.12.98), 15) Miriam Vogt, Tyskland

2.33.15 (1.20.32-1.12.83), 16) Ingrid Salvenmoser, Østerrike 2.33.21 (1.20.61-1.12.60), 17) Marianne Kjørstad, Norge 2.33.52 (1.20.33-1.13.19),26) Caroline Gedde Dahl, Norge 2.35.38 (1.21.07-1.14.31). Astrid Lødemel kjørte ut i finaleomgangen. Anne Berge, Jeanette Lunde og Linn Remmen kvalifiserte seg ikke for finaleomgangen.

Verdenscupen sammenlagt: (9 av 34 konkurranser):

1) Wachter 391, 2) Wiberg 319, 3) Merle 273, 4) Maier 267, 5) Katja Seizinger, Tyskland 263, 6) Vogt 200, 7) Eder 189, 8) Lee-Gartner 187, 9) Schneider 170, 10) Chantal Bourmisen, Sveits 160, 14) Lødemel 144.

Verdenscupen storslalåm (3 av 7 renn):

1) Wachter 225, 2) Merle 180, 3) Maier 152, 4) Panzanini 125, 5) Schneider 120, 6) Ertl 100, 7) Wiberg 90, 8) Eder 89, 9) Roffe 75, 10) Merete Fjeldavlie, Norge 64.

Langrenn

Oslo (NTB): Norges Skiforbund har tatt ut følgende langrennsløpere til helgens verdenscuprenn i Sveits:

Kvinner: Trude Dybendahl (Kjelsås), Marianne Dahlmo (Bode og Omegn), Marit Wold (Kjelsås), Inger Helene Nybråten (Skrautvål), Elin Nilsen (Bossmo og Ytteren), Maj Helen Nymoen (Trysilgutten), Katrine Rokke (Stjordsdals-Blink), Kari Uglem (Strindheim)

Menn: Bjørn Dæhlie (Nannestad), Sigurd Brørs (Sumadal), Terje Langli (Henning), Øyvind Skaanes (Strindheim), Pål Gunnar Mikkelsplass (Bromma), Sture Sivertsen (Leirådal), Vegard Ulvang (Kirkenes), Erling Jevne (Øyer), Thomas Alsgaard (Eidsvold).

Rennene avvikles i Ulrichen. Lørdag er det 15 km menn og 10 km kvinner, begge i klassisk stil. Søndag er det stafetter i fri teknikk.

Atle til østerriksk spesialist

SKIEN: Atle Skårdal dro mandag direkte fra Kvitfjell til Østerrike for å få undersøkt kneet hos en ekspert i Innsbruck. I dag kjører han første treningsomgang i den løypa der han skadet kneet for ett år siden.

– Jeg vil vite hva som er galt, sier Atle som de siste dagene har kjent skaden bedre enn på lenge.

Atle stoler på det norske helsevesenet, både på professor Arne Ekeland og legen Jon Vikne. Men han regner som så at det ikke kan være noe galt med én undersøkelse for mye av den østerrikske kneeksperten, som er en bekjent av utfortrener Dieter Bartsch.

Hvis ikke skaden forverrer seg skal Lunde-gutten gjennom to utforkonkurranser i «ulykkesløypa» fredag og lørdag.

HAR SJANSEN: Telemarkinger på venteliste for OL-billetter har fortsatt sjansen til å få se f. eks. Atle Skårdal i super-G.

NYTT HÅP OM OL-BILLETTER

SKIEN: Telemarkinger på venteliste for OL-billetter – fatt håp. Det er fremdeles mulighet. Bare 440 400 av de i alt 528 600 billettene som ble lagt ut for salg i Norge er nemlig betalt innen fristens utløp 15. desember.

Det betyr at nesten 90 000 billetter er klare for salg om en drøy uke, og de som står høyt oppe på venteliste har dermed store muligheter for å sikre seg billetter til konkurransene på Lillehammer om et drøyt år.

Populære øvelser

Men selvsagt var det færrest ikke-betalte billetter i de mest populære øvelsene. Særlig til ishockeyfinalen, der bare de første 30-40 på ventelista kan regne med plass i hallen.

Utendørs er det noe lettere, men også her ble billettene til de mest

populære øvelsene stort sett betalt.

Men sjansene noen steder er rimelig gode, for eksempel i super-G der Norge fikk 14 000 av de i alt 23 000 billettene. Nærmere 3 000 billetter ble ikke betalt, noe som betyr at de 800 første på ventelista kan regne med å få et tilbud (hver bestilling inneholdt i gjennomsnitt noe over tre billetter).

Ny runde

Det blir også en ny billetterunde i januar, der de som betalte innen 15. desember får tilbud om ytterligere billetter. 57 av øvelsene ble nemlig ikke utsolgt i første runde. Også i mars er det mulighet for å sikre seg adgang til øvelser under lekene på Lillehammer.

Men heller ikke dette er siste runde. Utover våren og sommeren kommer de ikke-solgte utenlandske billettene tilbake til Norge, og da kan det igjen være muligheter til å sikre seg adgang til attraktive øvelser på Lillehammer eller Hamar i februar neste år.

OLE KR. FURU-SETH stiller opp i helgens andre utforrenn i Garmisch-Partenkirchen lørdag for å sanke kombinasjonspoeng. Dette blir Jessheimguttens første utforrenn denne sesongen. Furuset har trent storslålåm og super-G i julen og føler at han har fartstrening.

Her legger Atle Skårdal MARERITTET BAK SEG

FAKSIMILE: En vond dag for Atle Skårdal.

TILBAKE I GARMISCH: Her fyker Atle Skårdal over punktet som felte ham i fjor. Siden gikk det i stor fart nedover løypa i Garmisch, så fort at han kjørte inn til beste treningstid. Ikke rart Atle var fornøyd (innfelt).

GARMISCH-PARTENKIRCHEN (VG) Her legger Atle Skårdal (26) marerittet bak seg: Han passerer stedet der han falt og skadet seg stygt for temmelig nøyaktig 360 dager siden, og kjører ned til beste tid på gårsdagens utfortrening i Garmisch-Partenkirchen.

Ingen vinner gull på trening. Likevel betydde gårsdagens bestetid mye for Atle. Mer enn han selv ville innrømme.

Atle Skårdal stakk unna målområdet i Garmisch så fort som mulig – «for å rekke bussen».

Han kunne likevel ikke skjule at det var en spesiell dag og et spesielt sted.

Ole Kristian Strøm

I TYSKLAND

Foto: Bjørn S. Delebekk

Viktig

– Utrolig viktig for Atle. Nå kan han tenke fremover – og legge fortiden bak seg, sa trener Dieter Bartsch.

Egentlig har Atle Skårdal for lengst bestemt seg for å stryke datoen 11. januar 1992 ut av minnet.

Men når du er en av verdens beste utforkjørere og opplever å kjøre ut i langt over 100 km/t, så får du selvfølgelig ikke sjanse til det.

– Alle spør om det. Alle snakker om det. Derfor husker jeg det. Jeg har ikke hatt muligheten til å glemme, sier Atle.

Tenkte tilbake

– Det var ingen spesiell følelse å kjøre her. For meg er dette et utforrenn på linje med alle andre. Men det er klart at jeg tenkte tilbake på det som skjedde for ett år siden da jeg kjørte forbi den svingen på besiktigelsen på morgenen.

Fallet for ett år siden endte i blod, tårer og et ødelagt korsbånd. Til å begynne med var nok Atle inne på tanken å gi opp, men han kom raskt på bedre tanker.

– Jeg ville tilbake, og alle de rundt meg har hjulpet meg tilbake. Derfor er jeg her nå.

Brian Stemmler, kanadieren som har hatt en av utforsirkusets mest dramatiske fall (Kitzbühel 1989), beskriver Skårdals prestasjon i går slik:

– Den første gangen i bakken der du falt er verst. Derfor er det utrolig imponerende av Atle å komme tilbake og få beste-tid på trening.

Gårsdagens tredje beste på trening, amerikaneren AJ Kitt, var også imponert av Atle: – Det er sterkt å komme tilbake etter en så alvorlig skade. Atle kjører svært bra nå.

Men selv om Atle Skårdal nå legger Garmisch-marerittet bak seg rent mentalt, har han fortsatt fysiske men av det. Kneet er ikke godt, og har spesielt gjort vondt den siste tiden. Men det er ikke aktuelt å gjøre noe med det nå. Atle kjører for fullt videre, og så ser han og alpinguttas medisinske ekspertise på hva som skal skje etter sesongen. Det Atles kne først og fremst trenger, er ro.

Det får det ikke i 120 km/t...

Tirsdag var Atle hos en østerriksk kneekspert i Innsbruck, uten at det kom noe spesielt ut av det. I går tok han det rolig etter utfortreningen, og nøyde seg med litt barmarkstrening på ettermiddagen. Kan-skje er det blitt for hard trening for kneet den siste tiden.

Ikke alle legger så mye i en utfortrening. Franz Heinzer pleier ikke å gjøre det, men i går kjørte han inn til annenplass bak Skårdal. AJ Kitt var tredje best, Jan Einar Thorsen nummer 20. Jan Einar kjører aldri bra på trening.

– Jeg må kjøre bra på trening.

I går kjørte han helt til topps...

Zandstra «sjokkkbehandles»

Nederlands to skøyteess, Bart Veldkamp og Falko Zandstra, får spesialbehandling av trener Ab Krook, etter sjokket Johann Olav Koss ga dem i landskampen på Hamar.

De blir holdt tilbake i Davos av Krook for å konsentrere seg om EM fremfor å stille opp i helgens verdenscupløp i Innsbruck.

Johann Olav Koss' utklasing av de to nederlenderne på 1500 og 5000 meter under lands-

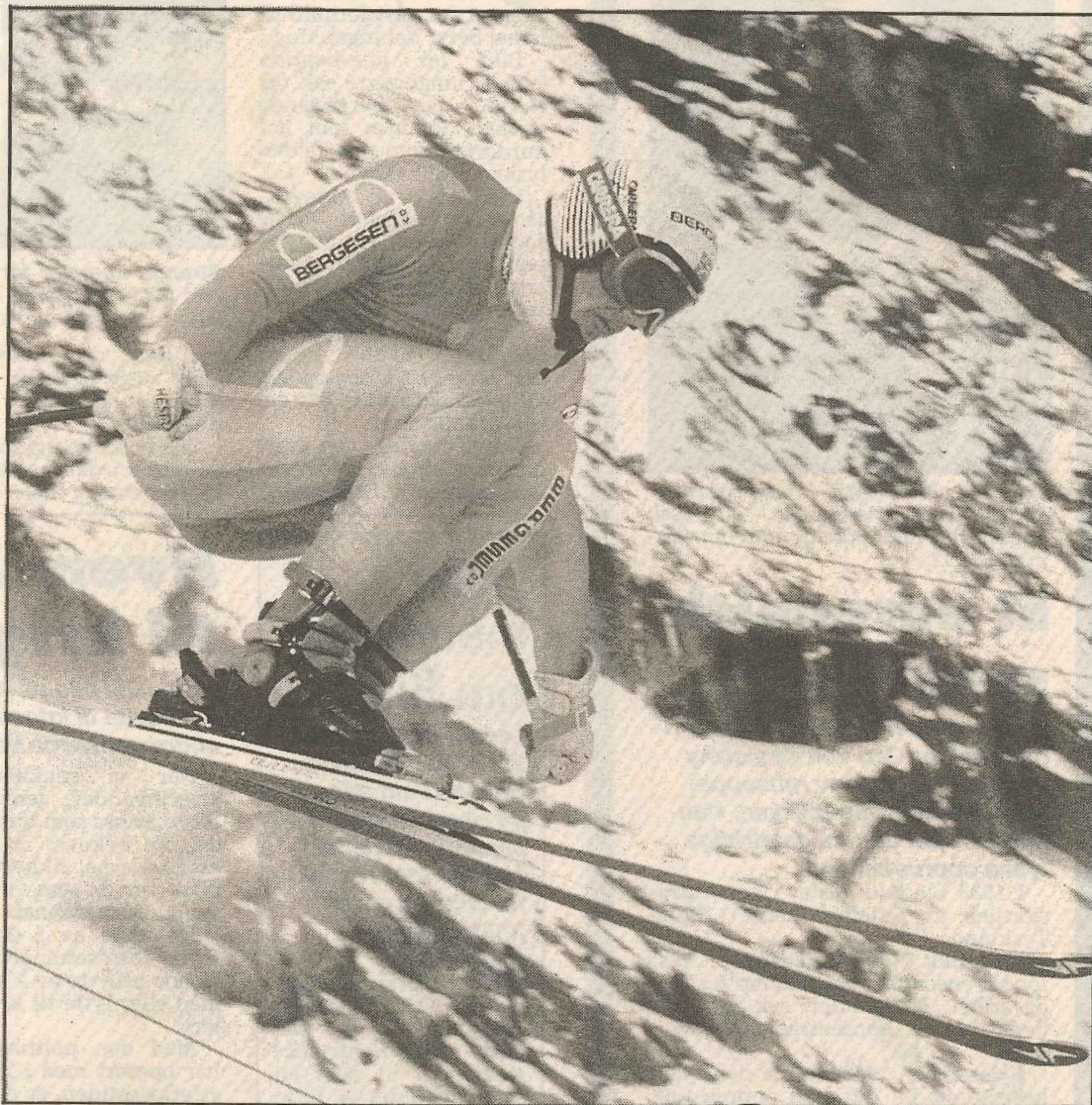
kampen på Hamar før jul, skal ha skremt Krook kraftig.

Rintje Ritsma, Nederlands tredje EM-løper, stiller opp i Innsbruck for å møte Koss, Steinar Johansen, Adne Søndrål og Kjell Storelid.

4/93

ATLE BEST

i ulykkesløypa

Atle Skårdal – best igjen. Telemarkingen hadde raskeste treningstid i utforløypa i Garmisch i går. For ett år siden røk Atle korsbåndet i kneet i denne løypa. (Foto: Arnt E. Folvik)

Atle Skårdal er best igjen – på trening. For en som ikke har vært i nærheten av seg sjøl siden han falt i den samme løypa for ett år siden, er det ganske mye. – Trening er riktignok bare trening. Men jeg skal nyte det så lenge jeg kan, sier Atle Skårdal.

Av MORTEN PEDERSEN

Tankene var Atle Skårdals vanskeligste motstander før gjensynet med falltraseen i Garmisch-Partenkirchen. Alle andres tanker. Sjøl prøvde han nemlig å gjøre den første treningsomgangen viktigere enn ulykka i fjor.

Han sa til seg sjøl at han ikke var nervøs.

– Når alle andre husker for deg blir det vanskelig. Det eneste folk ville vite var om jeg var nervøs, sier Atle.

Satset alt

Atle Skårdal var ikke nervøs. Det som herjet i kroppen på start var det som i utforterminologien heter spenning. Og som en gitarstreng klar for en gigantisk solo bestemte han seg for å jage alle spøkelser på dør.

Og gjorde det.

– Svingen jeg ramla i er ikke noe problem. Løypa i seg sjøl er heller ikke noe å grue seg for. For Garmisch er ikke ei slem løype.

– Den har ingen skremmende partier som Kitzbühel og enkelte andre steder, sier Atle.

Makeløs følelse

Atle Skårdal prøver alltid å kjøre fort på trening. Det er ikke alltid han får det til. Men i går – da han trengte det som mest – løp skia. Fortest i hele verden.

– For mitt vedkommende er det god trening for hodet også. Etter mye motgang og smerter var denne gjennomkjøringa den beste bekreftelsen jeg kunne få. Og en ting er i hvert fall helt sikkert;

– Jeg har ikke følt maken på et år.

Klok av skade

Mandag var Atle Skårdal på en ekstra legesjekk i Innsbruck. Han gikk akkurat like klok som han kom. Betennelsen i kneet var, er og vil være der.

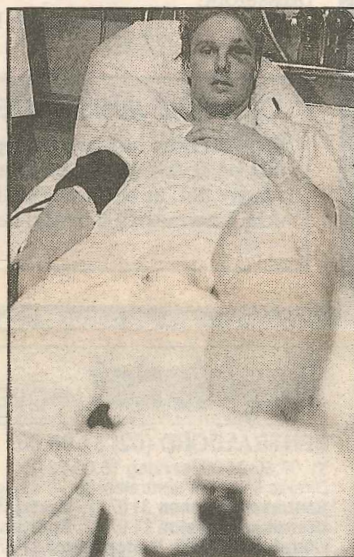
Beinet til Atle skal gjøre vondt.

– Kontrollen i Innsbruck gjorde jeg fordi andre ba meg om det. Sjøl visste jeg at konklusjonen ville være den samme som den Arne Ekeland ga meg på Ullevål Sykehus. Men så lenge jeg kan leve med smertene går det greit. Og når jeg kjører bra på ski går det enda bedre.

Atle Skårdal er alpinlandslagets fremste hviler. Akkurat den egenskapen elsker det betente kneet.

– Det er mengden jeg må passe meg for. Daglige gjennomkjøringer i utforløypene gjør nemlig ikke vondt verre. Og derfor er jeg optimistisk med tanke på framtida.

– Jeg hadde ærlig talt ikke venta såpass alt nå, sier Atle Skårdal.

Atle Skårdal etter operasjonen på Ullevål sykehus i januar 1992. (Foto: Odd H. Anthonsen)

Franz Heinzer noterte nest beste treningstid etter **Atle Skårdal**. (Foto: Arnt E. Folvik)

UTEN NERVER: I går sto Atle Skårdal Garmisch-løypa helt ned og kjørte fortest av alle. Foto: SCANFOTO/REUTER

Falt i fjor - best i går

Atle Skårdal suste onsdag gjennom den skjebnesvangre utforløypa i Garmisch-Partenkirchen til beste tid i første treningsomgang.

ARILD SANDVEN

— Jeg kjørte uten noen spesielle følelser, og var ikke på noen måte nervøs, sier Atle på telefon fra Tyskland.

— Da jeg ramlet i fjor, var det jo på et sted som ikke er forbundet med spesielle vanskeligheter. Det hadde vært verre om jeg hadde gått på ryggen i Mausfalle i Kitzbühel. Nå fryktet jeg ikke svingen og tenkte ikke noe på uhellet da jeg kjørte forbi, forteller telemarkingen.

Et år er gått siden det bitreste øyeblikket i 26-åringens utfor-karriere. 11. januar i fjor mistet Skårdal med nummer 13 kontrollen, ble slengt nedover løypa og inn i sikkerhetsplasten.

TV-seerne og alle vi som var i bakken grøsset, sekundene før Atle reiste seg opp var nesten uutholdelige.

Resultatet var nedslående: Korsbåndet i venstre kne ble revet tvers av, Atle mistet OL i Val d'Isères «Face de Bellevarde» — løypa som mange omtalte som

skreddersydd for den norske teknikeren.

Vondt, men fort

Det opererte kneet verker fortsatt, men tøfingen Atle har ikke tid til å vente. Tirsdagens besøk hos en østerriksk kne-ekspert brakte ingen nyheter, smertene kommer stadig, før og etter treninger og renn.

— Men det er ikke noe problem når jeg kjører, sier Atle. Og fort går det.

Med tiden 1.56,09 var han 4/100 foran Franz Heinzer i den første av to treningsomganger før fredagens og lørdagens verdenscup-renn. Bak sveitseren fulgte Kitt, Mahrer og OL-vinner Ortlieb — en solid kvintett på topp.

— Det er alltid bra å kjøre fort på trening, mener gutten som kan skilte med verdenscup-seire fra Kitzbühel, Åre, Val Gardena og Lake Louise. Han stortrives i Garmisch-løypa, og husker godt den delte andreplassen (med Hannes Zehentner) i tidenes jevneste verdenscup-utfor i 1991: Seks hundre-deler bak Daniel Mahrer, 2/100 foran Lasse Arnesen og Helmut Höflehner på delt fjerdeplass og 16/100 foran Jan Einar Thorsen på tiende!

At flere nordmenn trives i løypa, viste gårsdagens trening. Ikke minst overrasket Asgeir Linberg positivt med 14. plass, foran både Thorsen, Aamodt og Arnesen.

FULL GASS

Atle raskest på trening i ulykkesløypa

GARMISCH: – Det er ikke så lett å glemme fjorårets stygge fall i utforløypa i Garmisch. Alle vil vite om jeg er nervøs foran fredagens renn. Dette var kanskje et greit svar, smiler Atle Skårdal. I den første treningsomgangen onsdag kjørte Atle fortest av alle!

– Jeg satser alltid for fullt i treningsomgangene. Det gjorde jeg denne gangen også, og jeg er svært godt fornøyd med min egen kjøring, sier Atle Skårdal.

Gleder seg

– Alle vil vite om jeg frykter utforrennet i Garmisch-Partenkirchen. Da er det heller ikke så lett for meg å glemme det som skjedde. Smertene i kneet forteller meg også om hva jeg har vært igjennom etter fjorårets fall.

– Men jeg var ikke spesielt nervøs før denne innledende treningsomgangen, sier Atle Skårdal, som understreker at han gle-

GA SVAR: – Dette var vel et greit svar til de som lurte på om jeg er nervøs foran gjernsynet med Garmisch-løypa, sier Atle Skårdal.

der seg til utforrennene fredag og lørdag. Den avlyste utforkonkurransen i Val d'Isère før jul skal nemlig også avvikles i Garmisch-Partenkirchen.

Langt bak

Onsdag var Atle Skårdal raskest av samtlige i treningsomgangen.

Sveitseren Franz Heinzer, Skårdals erkerival de siste sesongene – fulgte nærmest.

Jan Einar Thorsen og Lasse Arnesen havnet langt bak i lekser. Thorsen var to sekunder bak Skårdal – Arnesen nesten tre sekunder etter romkameraten på Hotel Konigshof.

Det er for øvrig svært lite snø i Garmisch og Partenkirchen. I den øverste delen av løypen var det vanskelig å kjøre. Men så langt har arrangørene gjort en kjempejobb med prepareringen av utfortraseen.

Utfortrening

Utfortrening Garmisch- Partenkirchen onsdag:

1) Atle Skårdal, Norge 1.56.09, 2) Franz Heinzer, Sveits 1.56.13, 3) A. J. Kitt, USA 1.56.35, 4) Daniel Mahrer, Sveits 1.56.51, 5) Patrick Ortlieb, Østerrike 1.56.57, 6) Marc Girardelli, Luxembourg 1.56.73, 7) Pietro Vitalini, Italia 1.56.79.

8) Denis Rey, Frankrike 1.56.97, 9) Günther Mader, Østerrike 1.57.25, 10) Hansjörg Tauscher, Tyskland 1.57.36, 11) Tommy Moe, USA 1.57.39, 12) Christophe Pie, Frankrike 1.57.43, 13) Rob Boyd, Canada 1.57.67, 14) Asgeir Linberg, Norge 1.57.76, 15) Markus Wasmeier, Tyskland 1.57.84.

SPILLER ATLE KORTENE RIKTIG?

HØYT SPILL: Atle Skårdal (med ryggen til kamera) og de andre utforgutta brukte kortstokken i går da utfortreninga regnet bort. Spiller Atle «kortene» riktig i Garmisch i dag?

FOTO: ARNE RISTESUND

GARMISCH: Nå vil Atle Skårdal bestemme igjen. Han er lei av å snakke om det som skjedde her sist vinter, og har i forhold til konkurransene før jul flyttet seg selv et hakk opp. Han vil igjen være blant dem som kan vinne utforrenn i verdenscupen. Det betyr at han satser alt på å spille kortene riktig i dagens TV-renn.

KJELL-EIRIK MIKKELSEN

I går spilte alpin-gutta kort. Utfortreninga regnet vekk, og Jan Einar Thorsen bød Atle, Didrik Marksten og Asgeir Linberg på noen runder «President».

Kom til kort

– Her er det ikke lett å vinne. Thorsen får heller komme til kort i løypa, smiler Atle og lar ikke tapet gå så hardt innpå seg.

Atle har hatt det langt verre med å snakke bort det som skjedde i Garmisch for ett år siden.

– Egentlig er det vel ikke så rart at jeg er lei av å snakke om det. Jeg får minst tjue spørsmål om akkurat det hver dag, og det er ikke det minste moro å svare hver gang. Ikke minst fordi det som skjedde var så kjedelig. Hadde jeg ikke skadet meg, men derimot vunnet – ville jeg derimot ikke hatt noe imot å bli minnet på saken, fastslår Atle og rasker sammen kortstokken.

Husker lite

Bare avbrutt av litt fotballtrening og hurtighetstester, brukte alping-

utta dagen og kvelden på å slå i hjel tida med «President».

– Vinneren kan smykke seg med tittelen som president i dette spillet. Verre er det å bli sist og bli «drittsekk», forklarer Atle og tror ikke det hjelper at Thorsen sitter med ryggen mot veggen.

– Guttene bruker opp hellet i spillet, mener trioen som runde på runde trekker korteste strået.

– Da får vi heller snakke om det som skjedde her i 1991?

– Tja, da kom jeg på delt andreplass.

Men egentlig husker jeg ikke så mye mer. Jo, forresten. Jeg mener at Daniel Mahrer vant rennet. Nei, når alt kommer til alt husker jeg nok bedre det som skjedde 11. januar i fjor.

Men la oss heller snakke om det som skjer nå...

– Du vant treningsomgangen

på onsdag, og kan nå vinne selve rennet?

– Jeg har i hvert fall skaffet meg et flott utgangspunkt. Jeg føler meg meget bra, men vet ikke hvor mye mine konkurrenter jukset – i hvor stor grad de kjørte for fullt, svarer Skårdal.

Dum følelse

– I løpet av desember fikk jeg med meg fire plasseringer fra 4. til 11. plass. Der og da var jeg ikke alltid like godt fornøyd. Nå har jeg imidlertid fordøyd resultatene noe.

Har sagt til meg selv at jeg for et knapt år siden knapt kunne stå på beina, og er godt fornøyd med det som skjedde.

– Foran disse rennene hadde jeg imidlertid en litt dum følelse av at jeg ikke kunne vinne. At jeg hørte med blant dem som hørte

hjemme fra 3. til 10. plass. Jeg ville så gjerne vinne, men klarte ikke å lure meg selv, innrømmer Atle.

Jevn løype

– Nå føles det bedre. Jeg føler at jeg selv bestemmer igjen, og at jeg kan ta steget helt opp på resultatlisten, slår han fast, men minner seg selv og andre om at det fortsatt er stor forskjell på trening og konkurranse.

– Løypa akkurat her skremmer deg ikke?

– Nei, dette er ikke noen ekstrem utforløype.

Det er en jevn løype som kjenetegnes ved at det går fort hele veien. Dessuten er det ofte mye is her, og for to år siden var det altså bare Daniel Mahrer som slo meg, smiler Atle Skårdal nesten nøyaktig ett år etter at han ødela seg nettopp her.

■ ■ **HARDT SKADD:** Den uerfarne canadiske utforjenta Tasha Tallas brakk to ryggvirvler, halebeinet og tommelen, men ble ikke lammet da hun falt stygt under trening i Cortina d'Ampezzo i Italia torsdag.

– Hun blir liggende på sykehus et par dager før hun flys hjem til Canada med luftambulans, sa Canadas utfortrener Bruce Henry.

Tallas, førsteårsreisende i verdenscupens sirkuset, falt i øverste del av løypa under den første offisielle treningen foran lørdagens verdenscuprenn.

■ ■ **STARTNR. FIRE:** Atle Skårdal starter som nummer fire i dagens TV-renn i Garmisch (start kl. 11.00). Førstepulje starter slik: 1) Lasse Arnesen, Norge, 2) Daniel Mahrer, Sveits, 3) Patrick Ortlieb, Østerrike, 4) Atle Skårdal, Norge, 5) Leonard Stock, Østerrike, 6) William Besse, Sveits, 7) Xavier Gigandet, Sveits, 8) Franz Heinzer, Sveits, 9) Jan Einar Thorsen, Norge, 10) A. J. Kitt, USA, 11) Markus Wasmeier, Tyskland, 12) Günther Mader, Østerrike, 13) Helmut Höflehner, Østerrike, 14) Marc Girardelli, Luxemburg, 15) Peter Runggaldier, Italia.

Didrik Marksten starter som stjernekjører nummer en. Det innebærer at han er den aller første løperen som starter i fredagens utforrenn i Garmisch-Partenkirchen.

SPORTEN

BRACK RYGGEN

CORTINA: Den uerfarne kanadiske utforkjører Tasha Tallas brakk to ryggvirvler, halebeinet og tommelen, men ble ikke lammet da hun falt stygt under trening i Cortina i går. — Hun blir liggende på sykehus et par dager før hun flys hjem til Canada med luftambulanse, sa Canadas utfortrener Bruce Henry.

— Går i opplag

LEgger OPP: Are Nakkim legger løpsskoene på hylla, i hvert fall i første omgang...
Foto: LINE MØLLER

Av BJØRN ARNE JOHANNESSEN

Are Nakkim (28) har bestemt seg for å kutte ut langdistanseløpingen. Inntil videre. Sølvgutten fra 10 000 meter i EM i 1990 har mistet motivasjonen etter mye motgang.

— Jeg går i opplag. Kanskje kommer jeg tilbake for fullt. Kanskje har jeg løpt min siste konkurranse. Det får jeg avgjøre senere, sier Are Nakkim til VG.

Etter jubel-sesongen for to år siden har mossingen vært forfulgt av uhell. I sommer var han plaget med et hjerte som slo urytmisk, og kom aldri til OL i Barcelona.

— Føler behov for å bli helt restituert før jeg løper konkurranser igjen. Jeg er spesielt opptatt av at hjerteplagene skal gi seg.

Are Nakkim understreker at han ikke har mistet lysten på toppsatsing. Det er flere løpere i verdenseliten som har vært i samme båt som nordmannen, og kommet tilbake etter sykdom og skader.

— Bestemmer jeg meg for å satse igjen blir det på heltid. Akkurat som før. Og med toppresultater som mål, sier Are Nakkim.

PS: Nakkims norske rekorder lyder på 13.19,82 (5000) og 27.32,52 (10 000).

KLEDD FOR

GARMISCH-PARTENKIRCHEN (VG) Her viser Atle Skårdal (26) og Jan Einar Thorsen (26) klær som er verd 20 millioner kroner for alpin-Norge. Skiforbundet har nemlig inngått en superavtale med japanske Phenix. Intet alpinlandslag i verden har en bedre klesavtale, etter det VG erfarer.

I løpet av de neste tre årene får norsk alpin-sport 13,5 millioner kroner i kontanter for å ikle seg Phenix-klærne. I tillegg får de klær til en verdi av seks-syv millioner kroner til alle alpinlandslagene.

Eventyrlig sum

I alt altså rundt 20 millioner kroner, en nærmest eventyrlig sum.

Det er, som eksempel, verdt å merke seg at Phenix i år betaler mer enn herrealpinistenes hovedsponsor, Bergesen. Etter det VG erfarer, overfører det japanske firmaet fem millioner kroner til Skiforbundets konto denne vinteren — Bergesen omtrent en million mindre.

Ole Kristian Strøm

I TYSKLAND

Foto: Bjørn S. Delebekk

Med norsk alpinsports utrolige suksess de siste årene og de to OL-gullene i Albertville, er det god reklame for produsentene at nordmennene kjører i deres klær.

Det mener i hvert fall Phenix, som etter lange forhandlinger inngikk avtalen med Norges Skiforbund.

Etter det VG forstår, har Phenix ingen planer om å begynne å selge klærne sine på det norske markedet, men gjennom verdens kanskje beste alpinnasjon, skal de markedsføre seg hjemme i Japan.

Det er generalsekretær Knut Chr. Høvik, alpinformannen Ola K. Bakke og skipool/mediesjefen Jan Fredrik Kvinnslund som har forhandlet fram avtalen for Skiforbundet.

Treårig avtale

— Vi hadde flere alternativer, men det var et greit valg til slutt. Vi har inngått en treårig avtale med Phenix, gjeldende fra 1. januar. I tillegg har de opsjon på oss fram til OL på hjemmebane i Nagano i 1998, forteller Høvik.

De nye kjøredressene er ut-

URED VIKING: «Attacking Vikings» — vikinger i angrep — står det på de japansk produserte utfordressene til Jan Einar Thorsen & Co.

viklet på vitenskapelig vis av det japanske selskapet, og blitt testet på alle måter av nordmennene, blant annet i vindtunnel.

— I alpin går det på hundre-deler. Vi må plukke tid der det er mulig. Hvis de nye kjøredressene gjør oss 1/100 sekund kjappere — ja, så er det verdt å ta med seg. Men jeg tenker ikke så mye over det til daglig, sier Jan Einar Thorsen.

— Jeg bryr meg ikke så mye om hvordan draktene ser ut og hvilke farger de har. For meg er det viktigst at jeg føler meg vel i dressen, at den er myk og elastisk. Sånn sett virker de nye kjøredressene våre svært bra.

Det er helt bestemte krav til hvordan en alpin kjøredress skal være. Det er klare begrensninger for hvor tett dressen kan være. Den skal slippe inn en viss mengde luft, slik at kroppen får puste.

— Men det er selvfølgelig viktig at våre dresser ligger akkurat på grensen, at de er så tette som det er lov. Dessuten er det viktig at de er komfortable å ha på seg, fastslår Atle Skårdal.

Ikke for «vilt»

— Og utseendet?
— Det må ikke være for «vilt» — for spraglete. Ellers kan de se ut som de vil for meg, fastslår Atle.

Det er Phenix' designere i Japan som har tegnet de nye kjøredressene som har lilla, blått og grønt som hovedfarger — og der Skiforbundets emblem med de tre skiløperne går igjen.

Dessuten har Jan Einar, Atle & Co. et merke på brystet og ryggen med påskriften «Attacking Vikings» — vikinger i angrep.

Alpinistene hadde tidligere avtale med Ellesse, men det er

ingen hemmelighet at erfaringene med dem var delte. Ellesse var blant tre klesprodusenter som var med i konkurransen om å bli leverandør til det norske laget fra 1. januar, men hadde ingen muligheter til å stille opp mot japanernes økonomiske tilbud.

I avtalen ligger det også en bonus som, etter det VG forstår, alpinistene og Skiforbundet er blitt enige om å dele. Hvor mye alpinistene kan tjene på dette, er ukjent.

PS: Det var ikke tilfeldig at Phenix valgte akkurat det norske landslaget til å markedsføre sine alpinklær. Grunnleggeren av Phenix, 85 år gamle herr Tajima, hadde nemlig på 1930-tallet en norsk skilærer! Etter det har han alltid vært norgesvenn, og var selv i Oslo i sommer for å underskrive avtalen med Norges Skiforbund.

STØRSTE AVTALE

GARMISCH-PARTENKIRCHEN

(VG) Alpinlandslaget har den desidert beste klesavtalen i norsk idrett. Ingen andre grenener er i nærheten av deres nivå.

De aller fleste idretter må være

glad til hvis de kan oppnå gratis klær i en sponsoravtale.

Populære idretter som fotball og håndball har begge avtaler med Adidas. Ingen av disse avtalene innebærer kontante utbetalinger,

men går i stedet på gratis levering av klær og utstyr til alle landslag.

For Norges Fotballforbund og Norges Håndballforbund har disse avtalene en verdi på rundt to millioner kroner hver i året.

REGNER BORT?

GARMISCH-PARTENKIRCHEN

(VG) Mye tyder på at dagens utforrenn i Garmisch-Partenkirchen vil regne bort. I går kveld hølet regnet ned, og arrangørene håper på bedre vær senere i helgen.

Klokken 09.00 i dag morges ble den endelige avgjørelsen tatt.

Hvis det blir regn, går dette i så tilfelle på NRK klokken 11.00 (direkte), en time tidligere enn annonsert.

Blir det ikke utfor

i dag, blir det slalåm i morgen, og så utforrenn søndag og mandag. Ett av disse rennene vil inngå i en kombinasjon.

Opprinnelig skulle det ha vært utfor fredag og lørdag, og slalåm søndag.

IANNEKEN
esgiganten

HAVNÅ PRESSER PALLE TIL VM-KAMP

Av BJØRN ARNE JOHANNESSEN
Magne Havnå (29) bokser ikke den planlagte tungvektskampen i Randers 12. februar dersom ikke promotor Mogens Palle kan garantere han VM-kamp i tungvekt innen mai.

— Uten forsikring fra Palle om ny VM-kamp, går jeg ikke i ringen igjen, sier Magne Havnå.

Mogens Palle har satt sitt apparat i sving for å skaffe nordmannen kamp om VM-tittelen. Han har bestilt plass til Havnå i gymmen til den dyktige

treneren Joe Costello i Tyler i Texas fra neste uke. Her skal Havnå sparre mot Tyrell Biggs frem til 5. februar.

Trolig er det bare Michael Moorer (WBO) som er aktuell motstander for Havnå. De to andre verdensmesterne i tungvekt, kanadieren Lennox Lewis

(WBC) og amerikaneren Riddick Bowe (WBA og IBF), er ut etter de store pengene. Rundt 100 millioner kroner for en tittelkamp.

Det tjener de ikke med Magne Havnå som utfordrer.

20 MILL.

IANNEKENDER: Klærne Jan Einar Thorsen (t.v.) og Aile Skårdal har på seg er gull verdt for norsk alpinsport. Den japanske esgiganten Phenix betaler 20 millioner for en avtale over tre år. En eventyrlig sponsoravtale.

Ute av dansen

GULLVINNER:

Pernilla Wiberg tok OL-gull i fjor vinter. I går ble hun operert for akilles-skade, og sesongen er spolert.

Av STURLA SJEM

Det svenske alpinesset Pernilla Wiberg (22) gjennomgikk i går en vellykket operasjon på sykehuset i Falun.

«Pillan» ledet midtveis under slalåmrennet i Maribor (Slovenia) onsdag, og var på vei mot en klar seier. Men bare sekunder senere var hun så uheldig å falle stygt. Et fall som skulle bli skjebnesvangert for årets sesong. Undersøkelsen viste at en akillesse-ne var revet tvers av.

Ifølge Kenneth Grann, kirurgen som opererte Pernilla Wiberg på Falun-klinikken, så varte selve operasjonen i en time.

«Pillan», som ligger på annenplass i Verdenscupen sammenlagt, må belage seg på å bli på sykehuset i fire dager, før hun kan reise hjem til Norrköping.

Pernilla Wiberg tok OL-gull i Albertville for et snaut år siden i storslalåm. Hun er også regjerende verdensmester i storslalåm fra Salbach-Hinterglemm i 1991.

Med sitt uhell har hun nå spolert årets sesong. Men ifølge doktor Grann vil hun kunne kjøre konkurranser igjen neste sesong. Foreløpig trenger hun imidlertid lang tids hvile, og må beholde gipsen i to eller tre måneder.

JAKTER PÅ SEIER

GARMISCH-PARTENKIRCHEN (VG) OL-vinner Finn Christian Jagge har «finne seg sjøl».

Det hadde han ikke før jul – da Finken hadde 12. plass som beste Verdenscup-innsats.

– Den dårlige førjulssesongen har bare mentale grunner, sier Jagge brennsikkert etter å ha tilbrakt noen dager hos sin mentale trener, Terje Skrifer.

– Presset ble for sterkt. Jeg har ikke taklet det å være i forsvarsposisjon

etter OL-gullet. Finken har vært klar over situasjonen, men ifølge ham selv har han ikke klart å jobbe godt nok med det. – Jeg har jobbet galt. Helt ubevisst har det vært slik at jeg ikke ville vinne da jeg stod på startstreken. Jeg har også stått der og følt at jeg ikke fortjente å vinne. Nå vet jeg at mine dårlige plasseringer skyldes dette. – Er du stresset med tanke på å kvalifisere deg til VM?

– Nei!

JAKTER PÅ SNØ

GARMISCH-PARTENKIRCHEN (VG) I går pakket Atle Skårdal (26) inn i bilen og kjørte til Østerrike for å få snø under skia. Jakten på snø kan bli et mareritt for Verdenscupen de nærmeste ukene – hvis ikke været i Mellom-Europa blir bedre.

I Garmisch-Partenkirchen måtte utforrennet avlyses i går, og den norske gjengen ringte alpene rundt for å finne et sted å trene.

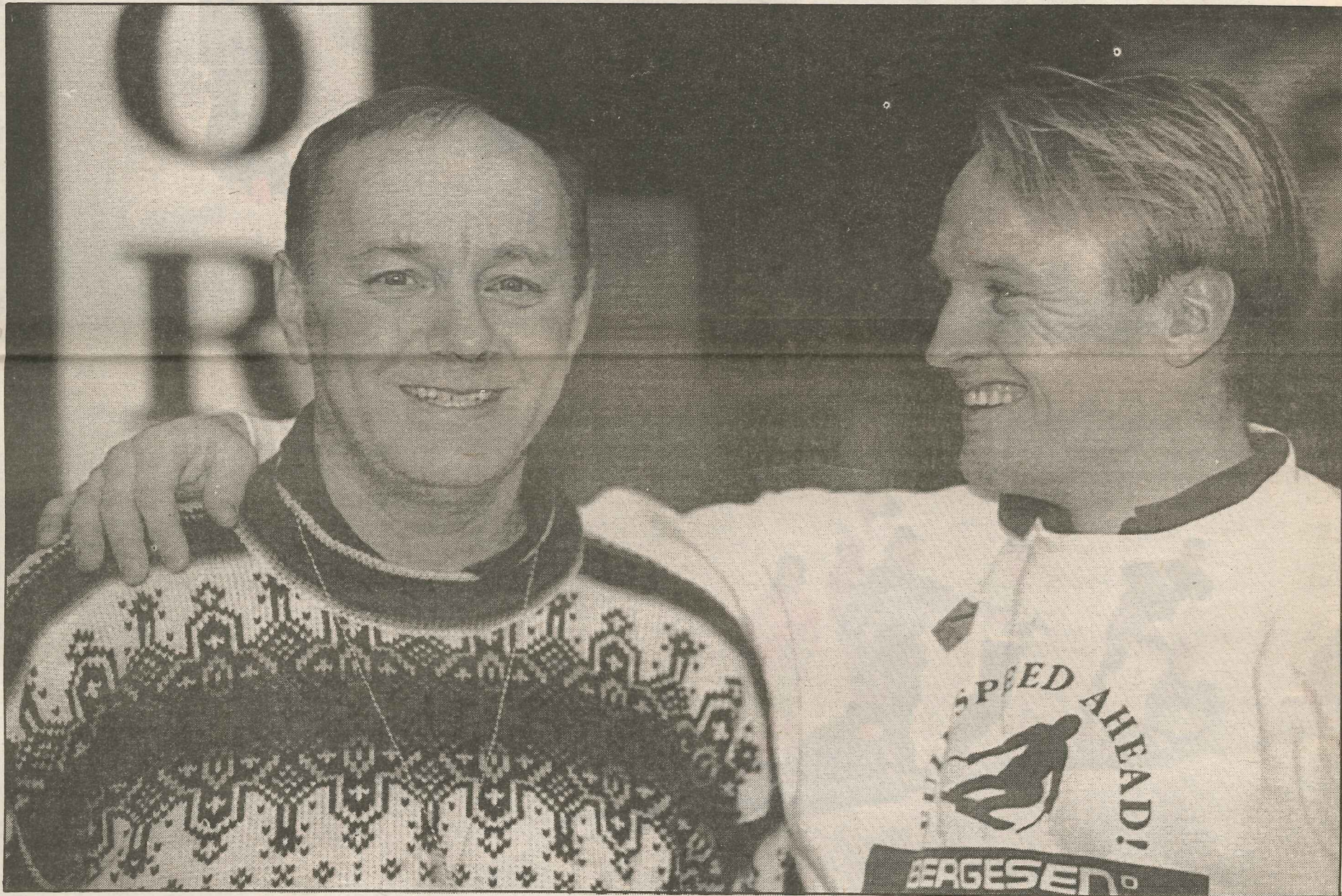
I dag blir det, ifølge arrangørene, enten utfor (klokken 12) eller slalåm (klokken 09.30 og 12.30) i Garmisch. Sent i går kveld gikk det mot utfor i en forkortet trasé, men avgjørelsen ble ikke tatt før i dag tidlig.

Super-G-rennet i St. Anton tirsdag er visstnok sikkert, men i Kitzbühel kan det også bli trøbbel. Der var det bra med snø midt i uka, men regnværet de siste dagene har tært på.

TILBAKE hos «Finken» & Co.

Finaleklare

KUALA LUMPUR Bent Ove Pedersen fortsetter å imponere på tennisbanen. Sammen med doublepartneren, svensken Henrik Holm, gikk han fredag til finalen i 275 000-dollars turneringen i Kuala Lumpur. Det nederlandske paret Oosting/Kempers ble slått 6-3, 6-2 av det skandinaviske paret, og i finalen venter sannsynligvis et annet nederlandske par, førsteseedede Eltingh/Haarhuis.

GJENFORENET: Lars Lystad (t.v.) er tilbake hos Finn Christian Jagge & Co. etter en dramatisk sykehusjul i München. NRK-reporteren pådro seg et virus på balanserenven, som i de verste periodene førte til at han ikke klarte å stå på beina.

... etter en dramatisk sykehusjul for NRK-Lars

GARMISCH-PARTENKIRCHEN (VG) I dag er Lars Partenkirchen – etter dramatiske dager i Verdenscup-Lystad (48) tilbake bak NRK-mikrofonen i Garmisch- avslutningen før jul og julefeiring på tysk sykehus.

Først ble han i all hast kjørt i ambulanse til sykehus i Villach, Østerrike. Formiddagen etter kommenterte så Lars Lystad super-G-rennet fra Bad Kleinkirchheim. Men samme kveld ble Lars igjen syk – og jula måtte tilbringes på sykehus i München.

– Legene regner med at det er et virus på balansenerven. Det er ikke farlig, men forferdelig ubehagelig, sier Lars Lystad, som nå føler seg pigg og fin. I dag er han på plass som alpinkommentator igjen, sammen med Bjarne Lie.

Med sterke hodesmerter, svimmelhet og intens kvalme ble Lars Lystad kjørt på sykehuset i Villach i Østerrike, kvelden før rennet i Bad Kleinkirchheim.

Utskrevet

Men allerede morgenen etter ble han utskrevet, og kunne kommentere Kjetil André Aamodts 3. plass der.

– Det var på veien til flyplassen i München at jeg igjen ble syk. Jeg skulle selvsagt gjerne vært hjemme hos familien til

julaften, men det måtte jeg bare glemme. Jeg var rett og slett ikke i stand til å reise hjem. I stedet ble det en stusslig julaften på sykehuset i München, forteller Lars, som ikke kom hjem før 2. juledag.

– Jeg føler meg bra nå, men tar det foreløpig litt rolig.

Virus

Da det stod på som verst i Tyskland før jul, klarte han ikke å stå på beina. Virus på balansenerven er ingen uvanlig sykdom, men er svært ube-

hagelig for dem som blir rammet.

Enkelte blir svært fort friske, andre må gå lenger før viruset blir borte.

For Lars Lystad og sidekommentator Bjarne Lie går det uansett mot en meget tøff vinter. I helgen går – forhåpentlig – slalåm og utfor i Garmisch-Partenkirchen, og tirsdag er det super-G i St. Anton.

Så er det Kitzbühel-rennene neste helg, og Wengen i Sveits helga 23. og 24. januar. 31. januar setter de så kursen for Japan, der VM arrangeres.

Ole Kristian Strøm

I TYSKLAND

Foto: Bjørn S. Delebekk

Utfor eller slalåm..?

GARMISCH-PARTEKIRCHEN:

– Vi får størst problemer i Helvete, sier verdenscup-sjefen Karl Freshner. Han snakker ikke om det hinsidige, men utforrennet man håper å arrangere i dag. Regnværet og varmegradene de siste dagene har nemlig gjort størst skade i den delen av løypa som bærer dette skremmende navnet. Kl. 07.00 i morges ble det avgjort om det blir slalåm-renn i stedet.

Snøen har smeltet vekk i «Hølle», og det byr t.o.m. på store problemer å få festet sikkerhetsnettene skikkelig. Transporten av snø har derfor gått for fullt nettopp hit til Helvete. Fra de delene av løypa der forholdene er litt bedre. F.eks. fra et mer betryggende parti noe høyere i fjellsiden her nede i katolske Bayern – Himmelreich. Eller Himmelrike på

godt norsk.

– Disse delene av Kandahar-løypa bærer sine navn med rette, men jeg håper fortsatt at det lar seg gjøre å kjøre utfor i dag, sier alpinveteranen Bjarne Li. Den gamle landslagstreneren for utfordamene gjør klar til sesongens første utforrenn som kommentator for NRKs TV-sport - og har tatt en titt på løypa og en tur opp i Helvete sammen med oss.

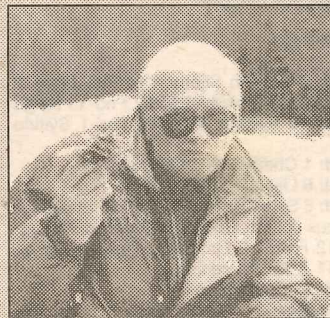
– Her lukter det rett og slett vår, sier Bjarne. Når han kjenner på underlaget finner han like mye mose som snø. En illustrerende forklaring på hvorfor det ikke har vært mulig å kjøre utfor her de siste par dagene.

– Er det ikke mulig å kjøre utfor i dag heller, synes jeg aller mest synd på de tyske arrangørene. De har investert langt over fire millioner kroner i dette rennet. En fullstendig

avlysning kan knekke dem økonomisk, beklager 55-åringen fra Ål i Hallingdal.

– Inntil rennet blir endelig avlyst, er det imidlertid håp. Slutter det bare å regne, gjør det ikke så mye at det er mildt. Kjenner jeg arrangørene rett drøsser de på med kjemikalier og får til et brukbart underlag med stadig grep for skiene og jevne forhold for alle. Da kan vi få vist et kvalitetsmessig godt utforrenn på TV i dag, håper Bjarne Li.

En ny avlysning i dag vil ikke bare skape problemer for arrangørene i Garmisch. Da ser det ille ut for hele verdenscupen i utfor. Før jul ble rennet i Val d'Isère avbrutt og avlyst. Neste lørdag skal det kjøres i Kitzbühel. Der er forholdene minst like ille som her. En uke etterpå er Wengens utforarena. Meldingene som

HÅP: Bjarne Li håper fortsatt på utforrenn i Kandahar-løypa, selv om det blir stadig mindre snø i den delen som betegnes de nok kalles Helvete.

FOTO: ARNE RISTESUND

kommer derfra er svært dårlige.

Dermed kan Kvitfjell bli reddende engel for hele verdenscupen i utfor. Det er vel stort sett der det finnes en skikkelig løype akkurat nå.

Utfor eller slalåm i dag?

Utfor — eller slalåm?
Det spørsmålet vil alle stille seg grytidlig lørdag morgen i ski-metropolen Ga-Pa.

Garmisch-Partenkirchen. Verdenscup blir det uansett. Hele fredag jobbet man på spreng i både utfor- og slalåm-traseene. Håpet er å kunne arrangere Ga-Pa's ordinære utforrenn lørdag, men da må det ihvertfall slutte å regne. Værvarselet gir bud om ustabile forhold med litt sol og nedbør om hverandre.

Finner juryen i sitt møte kl.07 på morgenkvisten, ut at det ikke er forsvarlig å la utfor-rennet gå, er det klart for start i slalåm-henget ved siden av Olympiabakken for Finn Chr. Jagge & co kl. 09.30 (start 1.omgang) og kl. 12.30 (2.omgang). Blir det likevel utfor, starter den kl.12. Og

da en forkortet Gramisch-utfor. Enkelte har også antydning at det kan komme på tale med to enda mer forkortede utforomganger, som da Atle Skårdal vant i Kitzbhel i 1990.

Bekymring

Når det gjelder det utsatte utforrennet fra Val d'Isère, som skulle gått fredag, kan det komme på tale å avvike det mandag. Men her er intet bestemt. I det hele tatt har de siste dagers regnvær og plussgrader skapt bekymring også for andre alpinarrangører enn Ga-Pa. I St. Anton og Kitzbhel sies riktignok forholdene å være ok fortsatt, men storslalåm-rennet i Adelboden er alt bestemt flyttet høyere opp i terrenget enn hva som opprinnelig var meningen, og i Wengen spøker det virkelig for Lauberhorn-rennene. Det er faktisk riktig grønt i nedre del av utfortraseen.

All ventingen må da ta på dere aktive? Vi stiller

SUPER-G: Asgeir Linberg, Atle Skårdal og Jan Einar Thorsen og de øvrige nordmennene satte seg i bilene og dro på super-G-trening i Axamer Lizum i Østerrike da fredagens utfor ble avlyst. Bare Finn Chr. Hva kjører de i dag - storslalåm eller utfor?

spørsmålet til Jan Einar Thorsen, i øyeblikket klar verdenscupleder i super-G, treer i utfor og firer i sammendraget.

- Selvsagt er det artigere å kjøre renn og at alt går etter programmet, men vi har små problemer med å takle all denne ventingen. Ser ingen grunn til at vi skal la oss stresse av dette.

Likevel; foran fredagens oppsatte utfor, som ble avlyst, forberedte jeg meg som vanlig på å konkurrere helt til beskjeden kom. Hvis du ikke gjør det, og rennet går, er du sjanseløs.

- Atle Skårdal hadde beste treningstid onsdag. Du var lengre bak i køen. Er formen ikke som den burde være etter pausen?

- Joda, den er bra nok den. At jeg var litt bak legger jeg ikke så mye vekt på. Har det med å innlede noe moderat i 1.treningsomgang i nye bakker. Klarer liksom ikke å gi på full guffe. Den kommer i selve rennet. Dessuten bruker jeg denne omgangen til å finne den rette linjen, sier Thorsen.

Utfor eller slalåm i dag?

Se side 14

LØRDAG 9. JANUAR 1993

Utfor eller

**GARMISCH-PARTEN-
KIRCHEN (VARDEN):**
Ta plass i go'stolen foran
TV - idag blir det alpint i
Garmisch-Partenkirchen!

Det lover iallefall arrangø-
rene. Det eneste de ikke lo-
ver, er om det blir slalåm el-
ler alpint som skal avvikles.

Først kl. 07.00 lørdag morgen,
skal det avgjøres. Da granskes gra-
destokken og vær- og føreforhold,
enn regnet bort.
Spådommer meteorologene får rett i
re, mener meteorologene,
ser heller ikke bort fra litt
er". I så fall kan det spøke

for alt som heter utfor i Garmisch
denne helgen. En tanke som er
luftet, hvis det skjærer seg idag, er
å kjøre de to utforrennene søndag
og mandag.
Et nei til utfor betyr ja til slalåm-
09.30, mens finaleomgangen etter
planen skal igang 12.30. Blir det
utfor, er start satt til 12.00, i en
litt kortere løype enn først bereg-
net. Midt på dagen for regnskyer over
det å tynnes for fortsatt var veldig
Garmisch, men fortsatt var veldig
mye uvisst.

Kjedelig, men lite å gjøre ved.
Vi får bare være forberedt på alt
mulig, sa Jan Einar Thorsen, før
utforgutta tok seg en biltur for å
slå ihjel ventetiden. Ett renn er
bedre enn ikke noe renn, mente
de.

**ARNT
LUNDSHOLT**
(tekst)

I GARMISCH

**PER-EIRIK
HEKKELSTRAND**
(foto)

Interessante startnummer, utfor:
1) Höflehner, 2) Ortlieb, 3)
Mahrer, 4) Stock, 5) Kitt, 6) Bes-
se, 7) Wasmeier, 8) Heinzer, 9)
Thorsen, 10) Gigandet, 11) Skär-
dal, 12) Mader, 13) Girardelli, 14)
Arnesen, 15) Runggaldier, 17) Fu-
ruseth, 18) Aamodt, 47) Lindberg,
62) Kjus, 85) Strand Nilsen, 86)
Stiansen, 93) Marksten.
Slalåm: 1) Tomba, 2) Bittner, 3)

Jagge, 4) Fogdö, 5) Staub, 6) Bian-
chi, 7) Strolz, 8) Furuseth, 9)
Stangassinger, 10) Gerosa, 11)
Tritschner, 12) Roth, 13) Roth,
14) Sykora, 15) Girardelli, 18) Aa-
modt, 31) Marksten, 32) Kjus, 49)
Strand Nilsen, 50) Hellerud, 81)
Arnesen, 85) Stiansen, 96) Lind-
berg.

Følelsen god - tiden for dårlig

— Det første som slo meg da jeg kom i mål, var at dette holder ikke. Tidsdifferansen opp til Franz Heinzer var for stor, mente Atle Skårdal.

HÅKON DEHLIN
TRYGVE INDRELID (foto)

Garmisch-Partenkirchen
Vår fremragende utforkjør-
er, tilbake i Kandahar-løy-

pa som felte ham så brutalt for ett år siden, tittet litt skjevt opp på lystavlen. Atle var treer, men fikk fort sin mistanke bekreftet; dette var ikke bra nok. Utforrennet her ble bokstavelig talt en nedtur.

Telemarkingen endte til slutt på 16. plass, mens utfor-toeren fra Val Gardena 11. desember, Jan Einar Thorsen, havnet helt nede på 48. plass, bak flere andre nordmenn. Men forholdene ble da også bedre etterhvert, noe ikke minst bare fem 1. pulje-kjørere blant de 15 beste sier sitt om.

Dette ble altså ingen stor norsk dag.

Nye sjanser

— Og det må vel revansjeres allerede i mandagens utfor, Atle?

— Vel, nå føler jeg egentlig ikke at jeg har noe å revansjere, bare registrerer at det kommer en ny mulighet mandag. Selv om det ikke ble all verden plasseringsmessig i dag, sier jeg meg selv godt fornøyd med innsatsen.

— Den gode følelsen er der, det skilte ikke mer enn et snaut sekund frem til

Heinzer, og jeg vet at jeg nå er i god nok form til å prestere langt bedre utforkjøring enn dette, sier Atle Skårdal.

Best mellomtid

Han kjørte spesielt bra høyt oppe i løypa og hadde den beste mellomtiden av alle ved første tidtagning. Men så gikk det litt tregere. 8. ved neste tidtagning, så 13. og endelig 16. mann i mål.

— Det stemmer. Jeg kjen-
te at det fløt bra tidlig i løpet, noe jeg også fikk be-

kreftet da jeg kom ned. Men i løypas midtparti var det et så fryktelig flatt lys at jeg fikk problemer med å orientere meg i forhold til terrenget. Dermed fikk jeg ikke bra nok trykk på skiene. Rett etter 1.19-passeringen fikk jeg dessuten en portstolpe midt i fjeset.

— Og så var du vel litt reservert da du kom til den nest siste kurven, der hvor du falt så stygt i fjor?

— For å være ærlig, nei. Men jeg var sliten da jeg kom dit ned. Fallet i fjor har jeg ellers gjort meg ferdig med nå, sier Atle.

Som stadig vekk må gjen-
nom to daglige behandling-
er med laser og massasje.
Kneet er forøvrig «ok».

Sikten var problematisk
også for Jan Einar Thor-
sen.

— Det var mye som manglet i dag. Jeg risikerte ikke nok, og jobbet mot, i stedet for med, terrenget. Det gjorde igjen at jeg altfor fort kjente meg støl og sliten i bena. Nei, det føltes ikke noe bra nedover i dag. Det var liksom så altfor urolig hele veien. Skjønte raskt at dette ikke ville bli min dag.

SUPER-ALPINIST: Kjell André Aamodt var — med sin 27. plass i utfor i Ga-Pa — nærmere de beste enn noengang.

BEVISST i Garmisch

GARMISCH-PARTENKIRCHEN (VG) Tyske Martin Fiala hadde ikke krefter igjen da han kom til det siste hoppet. I mer enn 100 km/t stupte han over mållinjen og ble slått bevisstløs og hjelpeløs inn i sikkerhetsgjerdet på motsatt side.

Det var et grotesk bilde. Fiala lå blodig og urørlig i flere minutter, alt mens hjelpemannskap og lagkamerater kjempet en kamp som tilsynelatende dreide seg om liv eller død.

Hannes Zehentner, en av Fialas lagkamerater, kastet skiene i bakken og løp vekk i en blanding av redsel og sinne. Han klarte ikke å se på. Og det var dødsstille i målområdet da Fiala ble båret vekk. — Vi ønsker Martin Fiala lykke til, sa speaker. Så gjorde han seg klar for neste startnummer som om ingenting hadde skjedd.

The show must go on.

Hjernerystelse

Og det gikk heldigvis bra. Denne gangen også. Meldingene fra sykehuset noen timer senere fortalte om hjernerystelse og brukket nese. De andre som falt, hadde heller ikke skadd seg nevneverdig. Litt skulder- og hofteproblemer, ble det sagt. Og slikt er vitterlig ikke nevneverdig i utforsammenheng.

Pytt, pytt.

Men spørsmålet blir likevel: Hvem slås bevisstløs når utforreliten slippes løs på blankisen i Garmisch i dag? Tilfellet Fiala blir neppe det eneste i en løype som avsluttes med et kunstig hopp bare for at publikum i målområdet skal ha noe å hygge seg med.

Å fly 50–60 meter gjennom lufta når beina er tunge som bly, er naturligvis vanskelig.

Truls
Dæhli

KOMMENTERER

Men litt skal jo publikum ha. Og et dramatisk fall eller to har aldri vært noe minus for utforsporten.

Det siste er noe alle vet. Men som ingen vil si.

Og denne litt for selvfølgelige kynismen er det kanskje på tide at utforsporten kvitter seg med. La gå at Martin Fiala må ta sin del av skylden for fallet på målstreken, men uten det kunstige hoppet hadde han klart seg fint.

Og bildene forteller at arrangørene styrte hårfint utenom en tragedie denne gangen. Prisen for dramatik og underholdning kunne blitt langt høyere.

Jeg er klar over at utforsporten hele tiden bærer med seg en kalkulert risiko for løperne. Jeg er klar over at det stadig er mer eller mindre frivillig for løperne å delta også. Men jeg kan ikke se at utforsporten skal ha en slags legalisert rett til å leke med liv og lemmer til mennesker i sin beste alder.

Kunne vært unngått

Det er akkurat det som skjer når man bygger et hopp blott

til underholdning for tilskuerne i målområdet. Det er like nonchalant som det er uønskelig.

Og for meg blir Fiala aldri bare et nummer i rekken av utforulykker. Han blir ulykken som kunne vært unngått. Og det ansvaret kan utforsportens ansvarlige aldri løpe fra.

Det siste er verdt å minne om når utforsporten går inn i sin mest hektiske periode. Klassikerne i Garmisch, Kitzbühel og Wengen har alle vært rammet av dramatiske ulykker og tragedier opp gjennom årene. Gernot Reinstadler var det siste ofret, og han døde etter skadene han fikk i målhenget i Wengen i januar for to år siden.

Nå tvinger snømangelen utforsporten til andre steder. Kitzbühel ble avlyst i går, flyttes til St. Anton i stedet, og trolig blir Wengen kjørt et annet sted helgen etter.

Men det er ikke gjort i en håndvending å reise all nødvendig sikkerhet for et utforrenn av verdenscupkaliber, og det skal bli interessant å se hvor forberedt man er i St. Anton kommende helg.

Vel vitende om hvilke penger som står på spill, har jeg ingen videre optimistiske illusjoner. Det er tvingende nødvendig for utforsporten å vise seg på TV-skjermen, og slik kan man også fristes til å strekke risikoen lenger enn nødvendig.

Men først altså Garmisch. Start klokken 11.

HÅVER INN

GARMISCH-PARTENKIRCHEN (VG) Kjetil André Aamodt (21) håver inn både penger og poeng. Sammen med Marc Girardelli og Alberto Tomba har han skilt seg helt ut i Verdenscup-sammendraget. Det samme har de gjort på pengetoppen.

Kjetil André har, med gårsdagens 2. plass i kombinasjonen, tjent ca. 325 000 kroner hittil i sesongen. Og det er bare prispenger — i tillegg kommer pengene fra skifabrikken Dynastar og Kjetils andre partnere.

Han ligger imidlertid langt etter Girardelli, både i penger og poeng. Marc Girardelli har tjent ca. 540 000 kroner i prispenger og har 568 Verdenscup-poeng, mot Kjetils 422.

Glimrende

— Girardelli kjører veldig bra om dagen, fastslår Kjetil — og vet at det blir svært vanskelig å ta inn østerrikeren, som kjører for Luxembourg.

Men Aamodt kjører glimrende selv også, selv om det bare ble 27. plass i gårsdagens utfor:

— Jeg har aldri vært så nær de beste utforkjørerne i verden (1,37 sek. bak vinneren Heinzer). Vanligvis har jeg vært fire-fem sekunder bak. Dette er bra, sa Kjetil fornøyd.

— Girardelli kjører så bra i

utfor at det er vanskelig å slå ham i kombinasjonen. Men jeg skal selvfølgelig prøve igjen.

— Kjetil kjører veldig bra, sier Girardelli om Aamodt — og svarer slik når han blir spurt om det er riktig av nordmannen å satse i alle grener:

— Det får tiden vise.

Girardelli er en av ytterst få alpinister i verden som behersker alle disipliner med like stor selvfølgelighet. I går var han bare 28 hundredeler fra seieren i utfor — men endte til slutt på 5. plass i et rekordjevt renn.

Derfor opplevde også Atle Skårdal det paradoks å være veldig fornøyd med løpet — samtidig som han endte helt nede på 16. plass. Det er sesongens dårligste plassering for Skårdal. Likevel var han mindre enn ett sekund bak Heinzer.

penger og poeng

PENGEMASKIN: Kjetil André Aamodt er blitt rene grossisten både i penger og poenger denne sesongen.

Ole
Kristian
Strøm

i TYSKLAND

Foto:
Bjorn S.
Delebekk

LØST

HEINZER TILBAKE

GARMISCH-PARTENKIRCHEN (VG) Franz Heinzer (30) er tilbake på toppen. I den utrolige tøffe utforløypa i Garmisch kom han tilbake etter før-

juls-skuffelsene.

— Jeg var toer bak Jan Einar Thorsen i Val-d'Isères super-G. Ellers har det ikke vært så mye å skryte av. Det har vært ei lang jul å vente på revansjen. Denne seieren var viktig for meg, sier

Heinzer, som var storfavoritt i OL-utforen sist vinter — men kom helt ned på 6.-plass.

Heinzer er regjerende verdensmester i utfor, og satser hardt på å forsvare tittelen i Japan neste måned.

HASARD: Tyskeren Martin Fialas stygge fall på hoppet i målområdet i Garmisch blåser nytt liv i den evige debatten om utforsporten er for kynisk. Pent var det i hvert fall ikke å se på.

— IKKE FARLIG,

**sier
Atle**

GARMISCH-PARTENKIRCHEN (VG) — Hoppet i målområdet i Garmisch-Partenkirchen er ikke uforsvarlig. Det må ha vært et øyeblikks uoppmerksomhet fra Martin Fiala som forårsaket fallet, mener Atle Skårdal (26).

Det siste hoppet i Garmisch-utforløype er spesielt. Det er et hopp som arrangørene har laget for at publikum i målområdet skal få ekstra underholdning.

— Men det er ikke noe sprett-hopp, så det er helt greit. Et hopp som alle andre i ei utforløype, forskjellen er bare at det

ligger helt i målområdet, sier Atle.

— Det er bare to sekunder igjen av løypa og du er sliten. Derfor kan det være lett å miste konsentrasjonen, sier Atle.

Ingen av nordmennene hadde trøbbel med dette hoppet, og det var heller ingen av dem som falt. Men mannefallet i Garmisch var stort.

Martin Fiala, som ble liggende livløs i målområdet foran tusenvis av tilskuere, ble umiddelbart kjørt til sykehus. Der konstaterte man hjernerytelse, brukket nese og en del skrubbsår. Tyskeren tilbrakte natten på sykehuset i Garmisch-Partenkirchen, og det tar en stund før han blir å se i løypa igjen.

«Helvete»

På NRK TV i går så du A.J. Kitts fall i det som er kjent som «Helvete» i denne utforløypa. Det gikk bra med ham, men

landsmannen Chad Fleischer på start nummer 36 gikk det atskillig verre med da han mistet kontrollen i den isete og tøffe løypa.

Fleischer ble fløyet til sykehus i helikopter, og blir borte fra utforløypa i atskillige uker. De amerikanske lederne kunne i går kveld melde om muskelskader, kanskje har det også gått ut over leddbånd.

En rekke av løperne klaget på sikten underveis, blant annet Atle Skårdal. A.J. Kitt mente at fallet hans skyldtes nettopp sikten.

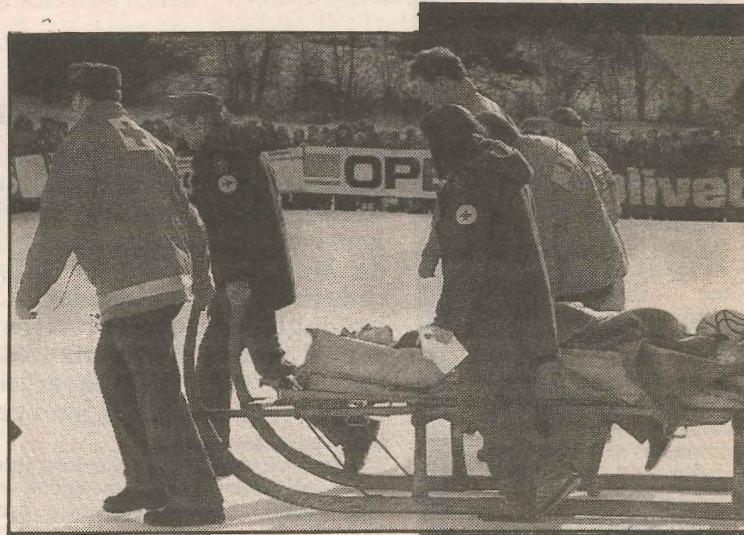
Kitzbühel-rennet avlyst

GARMISCH-PARTENKIRCHEN (VG) Det klassiske utforrennet i Kitzbühel er avlyst — og flyttet til St. Anton. Det blir bestemt klokka 10 i formiddag.

Kitzbühel beholder imidlertid sitt slalåmrenn, som skal gå søndag. Utforrennet går lørdag. Det er snømangel som er årsaken til

at Hahnenkamrennet i år må avlyses.

Også for damene er det forandringer. Kommende helgs Verdenscup i Garmisch-Partenkirchen er flyttet til Cortina. Der går det utfor fredag, super-G lørdag og slalåm søndag.

**MER UTFOR
DRAMATIKK
fra Garmisch
NRK-TV IDAG KL. 10.55**

SPORT

MANDAG

Bjørn fikk bank igjen

Drøye fem uker igjen til ski-VM i Falun og Bjørn Dæhlie (t.v.) fortsetter å tape. I går ble han slått på målstreken av italienske Silvio Fauner. (Side 7 og midten)

BOB-Roger mot OL

Roger Ruud (bildet) tok første steg mot Lillehammer-OL med sølvmedalje i bobs NM på Lillehammer i går. Side 6

United beholdt ledelsen

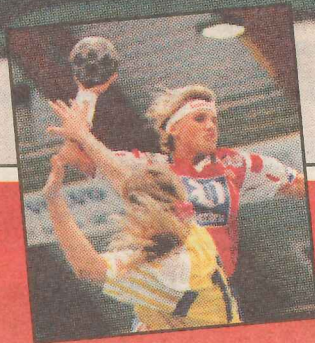
Side 4

LIGA BØRSEN

ATLES

UTFOR-DRAMA

Atle Skårdal lå i teten etter halvkjørt Garmisch-utfor. I siste del av løypa kjørte han som ei kløne og ble nummer 16. Årsak: En stein flerret av stålkantene på den ene skia. Atle hadde mer enn nok med å holde seg på beina. Side 2-3

Suksess i E-cupen

Både Byåsen og Gjerpen vant sine europacup-kamper i går. Gjerpen slo det danske topplaget Skovbakken og er så godt som klare for kvartfinalen etter kjempeinnsats og sju mål av Siri Eftedal (bildet). Side 10

■ Frilørdagen ble en skikkelig kondisjonstest. ■ Allerede før klokka ni var jeg klar. Ferdig med frokosten, og på plass i sofaen. Med en bunke lørdagsaviser, og TV-en.

■ Først ute: Rike, Carlsen og langrennsjentene. Jeg så norske jenter i framgang i Russland for ei uke siden, og gledet meg til ti klassiske kilometer i Sveits. Nedtur. For kresne norske langrennsøyne er sjette-, sjuende- og åttende plass i underkant. For løperne sjøl også, forresten. De trodde på seierspallen igjen.

■ Det ble mer moro etterpå. Med herrene. I hvert fall helt til innspurten. Men da løy ikke TV-bildene. De viste tydelig at beina til Vegard Ulvang og Bjørn Dæhlie var stive som stoker de siste metrene. Og da ble det «bare» andre- og tredjeplass til de to. Bra, spør du meg, men så bortskjemt som vi er blitt med internasjonale triumfer i herrelangrenn, er andre-plass skuffelse.

■ Men Marco Albarellos seier var viktig. For langrennssporten. For jo mer norskdominert denne idretten blir, jo mindre blir interessen i andre land, spesielt i Mellom-Europa. Sann sett var italiensk seier god langrenns-PR.

■ Det kom mer TV-moro. Alberto Tombas første verdenscupseier dette året og andre-plass til Kjetil Aamodt var mer enn hyggelig.

■ Det ble tid til ei lita matpause, og avislesing, før mer skiintervjuer, gjester i studio, skiskyting, kombinert og hest.

■ Svensk TV reddet åpningsminuttene av tippeskampen. Erik Thorstvedt var god, Eric Cantona enda bedre, og Manchester United aller best.

■ Helt til slutt vant jeg verken i tipping eller Lotto. Men klokka var seks, jeg var svett etter en hektisk TV-dag, og måtte ta en dusj.

■ Og ingen kan klandre NRK for ikke å satse på sport. Det var stor idrett også fra statskanalen på vinterens første, store sportslørdag.

Ivar Thoresen

Dramaet Atle ville

120 KM/T

UTEN

STÅLKANT

PÅ SKIA

GARMISCH PARTENKIRCHEN (Dagbladet): Etter ett minutt i vinner-tempo kjørte Atle Skårdal over en stein og ødela stålkonten på den ene skia. I målområdet holdt han det for seg sjøl og forklarte verden at han hadde hatt problemer med sikten i deler av løypa. Sannheten var at han i 120 km/t hadde problemer med å holde seg på beina.

Det var nemlig ei ski uten grep som gjorde resultatlista fra Garmisch til den verste vi har sett siden Kitzbühel 1991. Og som fikk Atle Skårdal til å se redd ut på TV.

TV-Sportens ekspertkommentator Bjarne Lie forklarte folket at Atle Skårdal var for forsiktig da han passerte det partiet der kneet gikk føyken i fjor. Bjarne Lie hadde helt rett i sin iakttagelse. Men det verken Lie eller noen andre visste var at Atle Skårdal var pukka nødt til å kjøre forsiktig.

Han havnet på 16. plass fordi den ene skia var ødelagt.

– Bjarne har rett. Jeg så nok redd og forsiktig ut. Men når du føler deg som Bambi på isen er det lite du kan gjøre.

– Skia satt ikke, sier Atle Skårdal.

Klar ledelse

Etter femti sekunders kjøring ledet Atle Skårdal med tre tiendeler på vinneren Franz Heinzer. For en som alltid gjør løpene sine mot

slutten var det uendelig mye. Men halvminuttet seinere – og etter at skia hadde kjørt over steinene – lå han tolv hundredeler bak.

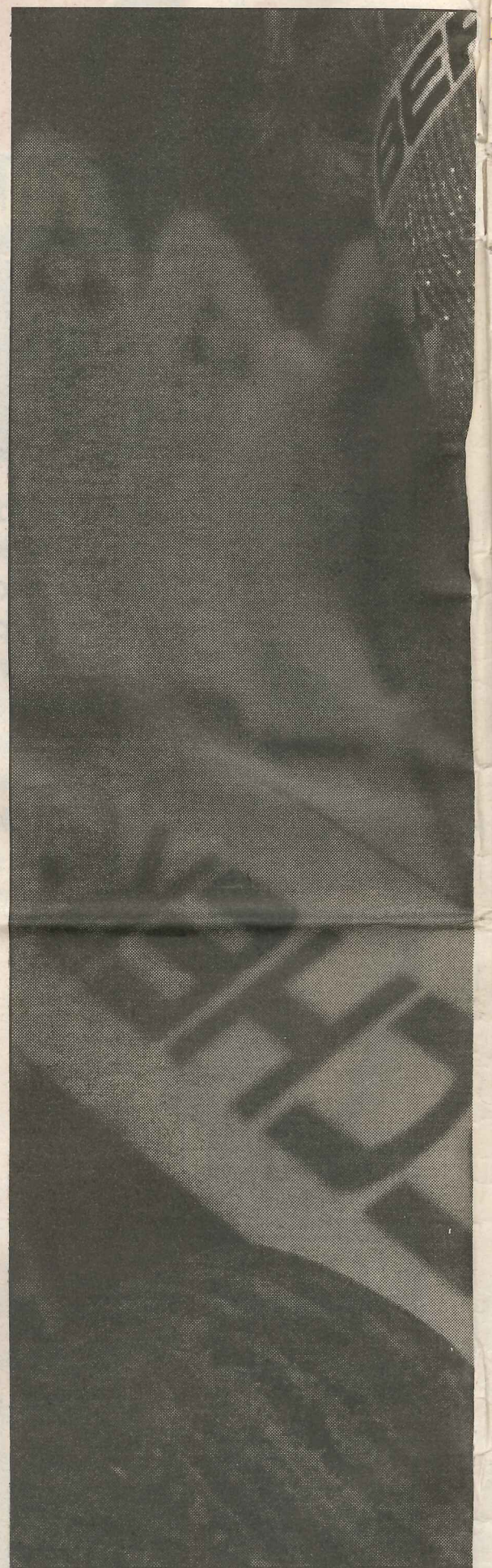
Derfra og ned var han sjanseløs.

På hastighetsmålinga – den som i Garmisch gjøres et par hundre meter før fjorårets ulykkessted – havnet Atle Skårdal på 50. plass. Med 119,4 kilometer i timen var farten over sju km/t lavere enn bestemann. Og det gikk 2,9 km/t saktere enn med Kjetil Aamodt som havnet på 27. plass.

Og en km/t saktere enn Lasse Arnesen på 44.

Atle – en god taper

– Jeg hater å komme med sånne unnskyldninger. Det var derfor jeg ikke sa noe om det i

Atle Skårdal kjøre uten stålkonten på den ene

målområdet. For man må akseptere at man blir slått og ikke kjører fort nok.

– Folk kjører over steiner hele tida, sier Atle Skårdal.

En annen grunn er frykten for å bli misforstått i media. Og nettopp derfor – og fordi man ikke vil framstå som en dårlig taper – holder alpinistene sine små utstyrsuhell stort sett for seg sjøl.

Favoritt i dag

– Det er dumt å snakke om feil på utstyret, sier Atle. – Feil mediaoppslag blir nemlig dårlig mottatt hos fabrikanter. Og derfor er det viktig for meg å presisere at det ikke var noe i veien med skia i seg sjøl.

– Det var steinene som ødela dem på veien.

Dagbladet
SPORT
MANDAG
Sponsredaktør:
ESTEN O. SVETHER
Ansvarlig redaktør:
BJØRN SIMENSEN
Sporten direkte:
02-31 07 04
Telefax:
02-31 09 80

Dagbladet FOLGER VERDENSUPEN I ALPINT

Best i verden

ISCHGL (VARDEN): - Ingen slår Åshild Lofthus i slalåm og storslalåm på snøbrett! I øyeblikket er hun uovervinnelig. Det gjelder også Terje Håkonsen i half-pipe. Konkurrentene bare rister på hodet av de umulige norske fantomene som kommer fra et land uten noen som helst tradisjoner i denne idretten. Nå er de best i verden!

Snøbrettforbundet er ikke engang medlem av skiforbundet. Løperne må klare seg som best de kan. Også økonomisk. Forbundet er lutfattig og løperne har bekostet VM selv.

Fredag vant Terje Håkonsen half-pipe. Lørdag og søndag vant Åshild slalåm og storslalå. Begge lekte med konkurrentene og rasket med seg flotte premier og 12.000 dollar.

RAULAND NORGES NAVLE

Å si at Rauland er Norges navle er i de aller fleste sammenhenger å ta altfor hardt i. Når det gjelder "snowboard", eller snøbrett på godt norsk, er påstanden riktig. Åshild fra Vinje og Terje fra Rauland har sørget for det. Men det var storebror Einar Lofthus som dro det hele igang for noen år siden.

- Jeg hadde kjørt både telemark og alpin, men ble lei begge deler. Kravene som ble stilt til 15-16 åringer var altfor store. I snøbrett fant jeg en perfekt utfordring og har ikke angret ett sekund, sier Åshild.

For et år siden var hun inne

på tanken om å legge opp, men ombestemte seg. - Jeg lurte på dette var noe å bygge fremtiden på. Jeg kom frem til at det ikke var det. Dermed var tankene der om å legge opp. Dette omstreiferlivet hadde imidlertid gått såpass i blodet på meg at jeg fortsatte.

SKADET I HØST

I høst ble hun kraftig skadet i Tignes i Frankrike. Hun ble rett og slett kjørt overende av en annen brettkjører. Landet på hoften og måtte tilbringe tre uker rett ut hjemme bak gardinene i hjemmet i Åmot. - Det var rett og slett ille. Og så snødde det hele tiden utenfor vinduene. Jeg holdt på å bli gal. Da jeg endelig ble såpass at jeg kunne kjøre brett igjen gikk det helt galt på Hovden. Jeg sleit et par små leddbånd i ryggen og måtte ta tre uker til i sofaen. Da holdt jeg på gi opp, men beit tennene sammen og startet igjen noen uker før jul.

RETT TIL TOPPS

Og det gikk rett til topps med en gang. To slalåmkonkurranse og to storslalåmkonkurranse rakk hun før jul. Det ble fire seire. Terje Håkonsen vant også sine to konkurranse før jul. - Terje er helt suveren i half-pipe, sier Åshild. - Han har en fantastisk fart og gjør de utroligste hopp i bakken, sier hun for å understreke at hun er imponert over klubbkameraten.

At hun skulle vinne begge

VM-titlene i Ischgl var ifølge Åshild selv i overkant av forventningene. Alle andre forventet det. Åshild var storfavoritt til begge titlene. - Men du vet aldri hva som kan skje. I storslalåmrennet holdt Maria Pichler fra Østerrike på å ødelegge alt for Åshild. Et par porter før mål holdt Pichler på å rase over i Åshilds bane, men det holdt med et nødskrisk.

IKKE PARALLELL

Derfor er det ikke parallellkjøring hun liker best her i verden. Snarere tvert imot. Men hva gjør vel det når hun vinner likevel.

- Jeg trives best i terrenget når det har kommet nysnø. Bare flyte nedover bakkene. Det er som å stå på vannski, bare deilig. Derfor er det herlig når snøen daler ned. Enten her nede i mellomeuropa, eller hjemme i Telemark. Å spenne på seg brettet når det er nysnø er noe en må oppleve. Det nytter ikke å forklare hvor flott det er, sier Åshild som liker vanlig slalåm og storslalåm bedre enn parallellkjøring.

- Det er kanskje med spennende å se oss i aksjon når det kjøres parallell, men jeg syntes det er morsommere når det er vanlig kjøring.

IKKE NOE GØY

Som nevnt holdt det på gå galt i storslalåmrennet i Ischgl. Maria Pichler var på grensen til å kjøre inn i Åshild.

- Det er akkurat slike ting jeg ikke liker. Ikke noe moro i

«VIL LÆRE AV HEINZER»

GARMISCH: – Noe må gjøres foran dagens renn, og det som frister mest er en gammel god oppskrift. Nemlig å studere Franz Heinzer skikkelig på video. Det har gitt stort utbytte tidligere, sier Atle Skårdal og Jan Einar Thorsen.

Det er årevis siden våre to beste utforkjørere har havnet så langt nede på resultatlista. Skårdal trøster seg med at avstanden fram til vinneren er på under

sekundet, mens Jan Einar bare slår fast at alt han gjorde var dårlig.

– Situasjonen kan minne litt om dobbeltrennet i Val Gardena i 1990. Da vant Franz Heinzer den første dagen, og om kvelden brukte jeg svært mye tid på å studere hans renn på video. Lærte meg hvor og hvordan han hadde kjørt, og kopierte det i detalj dagen derpå. Det ga seier, forklarer Atle.

Føltes bra

– Jeg følte at det gikk riktig bra, sier Atle Skårdal.

– Før start trodde jeg endelig at det var mulig å være med å kjempe om seieren igjen. En følelse jeg også beholdt første halvdel av løypa. Det var herlig. Resten gikk ikke fullt så bra. Da klarte jeg ikke å trå like bra til, og kjente at farten ble mindre, forklarer Atle.

– Derfor overrasket det ikke å se at publikum forholdt seg helt rolig da jeg kom i mål. Jeg behøvde egentlig ikke se på resultattavla.

– Likevel er jeg på mange måter fornøyd med dette rennet. Mer fornøyd enn da jeg fikk bedre plasseringer før jul. Jeg vet at jeg kunne kjempet helt i teten om jeg hadde fullført skikkelig, og føler at jeg fortsetter å jobbe meg oppover, forsikrer Skårdal.

Bedre enn i fjor

– Hvordan var løypa?

– De kan godt plukke litt jord ut av snøen foran dagens renn, men så ille var det egentlig ikke. Den var mye verre i fjor.

Da var det is hele veien, sier Atle om løypa som for nøyaktig ett år siden felte ham.

Tirsdag 12. januar 1993

Aftenposten SPORT

SKUFFELSE: De to utfor-rennere i Garmisch-Partenkirchen ble skuffende sett med norske øyne. Atle Skårdal var beste nordmann begge dager — her på vei ned til mandagens niendeplass.

Tannløse «vikinger»

— Hvis det fortsetter slik, bør vi på utforlaget overveie å dekke til slagordet «The Attacking Vikings».

HÅKON DEHLIN
TRYGVE INDRELID (foto)

Garmisch-Partenkirchen. Atle Skårdal og de andre norske alpinistene går rundt med «The Attacking Vikings» på ryggen. Men det var et heller blodfattig og tannløst angrep nordmennene satte inn i mandagens utfor-renn i Ga-Pa.

— Ja, prestasjonene i disse to utfor-rennene er de dårligste siden Kitzbühel i 1991, oppsummerte Atle Skårdal. — Tidsmessig er jeg kanskje ikke så langt bak, men jeg er det plasseringsmessig. Dagens 1,04 sekund bak gir seg altså slike utslag på resultatlisten som vi her ser.

— Hva skal til for å knipe inn dette sekundet?

— Ærlig talt, jeg vet ikke. I går gikk det fint lengst oppe, i dag egentlig ganske bra hele veien, selv om jeg jo ser at jeg kjørte for sakte øverst. Gårsdagens innledning og dagens avslutning hadde kanskje vært tingen.

— Ble forøvrig vanvittig sliten og stiv og støl i bena. Det igjen går gjerne utover konsentrasjonen. Det er vel bare utfor-traséen i Wengen som er lengre enn denne.

Blandede følelser

— En 16. og en niendeplass kan ikke Atle Skårdal være fornøyd med?

— Vel, jeg reiser herfra med noe blandede følelser. Det kunne vært moro med en premie igjen. Det begynner å bli glissent i premieskapet hjemme nå. Det er jo det å komme på pallen vi er opptatt av.

— Samtidig må jeg passe meg så ikke forsøket på å

komme tilbake dit blir krampaktig og preget av stress. Jeg får bare ta tiden til hjelp, sørge for å beholde roen og jobbe videre. Går man rundt og liksom ser seg selv på pallen, skaper du bare en kunstig barriere som det kan bli vanskelig å forsere.

— Vi får se, jeg har jo ikke mistet troen på meg selv ennå. Uansett er jeg glad for at det er renn på programmet i St. Anton alt tirsdag (super G), sa Atle Skårdal.

Asgeir Linberg ble denne gang nest beste nordmann (nummer 27), med Kjetil André Aamodt og Jan Einar Thorsen på de neste plassene bak. Lasse Kjus ble nummer 31, Lasse Arnesen nummer 36 og Tom Stiansen nummer 40.

Aamodt, som måtte se Marc Girardelli (nr. fem mandag) dra solid fra i verdenscupen sammenlagt, var mye lengre unna teten

denne gang. 2,26 sekunder skilte frem til vinneren Daniel Mahrer fra Sveits, mens det bare skilte 1,37 til Franz Heinzer søndag.

— Grunnen er grei nok — jeg ønsket ikke å risikere noe i nederste del av løypa og «safet» litt ned til mål. Var altfor sliten til å ta unødige sjanser. Tapte nok bortimot halvannet sekund på den forsiktigheten, men synes likevel at kjøringen var veldig positiv med tanke på tirsdagens super-G i St. Anton, sa Kjetil André Aamodt.

Kitzbühel avlyst

Det blir forøvrig hverken utfor-renn i «Die Streif» eller slalåm i Kitzbühel kommende helg. Utfor-rennet er flyttet til St. Anton og går fredag eller lørdag — mest sannsynlig fredag.

Det er foreløpig ikke avgjort hvor eller når det avlyste slalåmrennet skal gå.

En liten fremgang, men veldig langt til toppen

I GARMISCH

ARNT LUNDHOLT
(tekst)

PER-EIRIK HEKKELSTRAND
(foto)

GARMISCH/PARTENKIRCHEN (VARDEN): Igjen en norsk dag uten de store fremganger. Og igjen med Atle Skårdal høyest på premielista av de norske kjørerne. Niendeplass ble det mandag. En liten fremgang i forhold til rennet søndag, men fortsatt er det langt frem til de beste. Over ett sekund, og det er mye denne sesongen. Flere og flere løpere tar for seg av ti-delene. Søndag var 17 mann innenfor ett sekund, mandag var det ikke så mange, men åtte stykker er mange. Da skal man ikke slurve mye for å havne utenfor "topp ti."

Atle var førstemann utenfor sekundgrensen. 1.04 bak vinneren av rennet, sveitseren Daniel Mahrer. Dermed ble det dobbelt Sveits i Garmisch. Heinzer og Mahrer.

LITT MELLOMFORNØYD

Det var altså en viss fremgang for Atle i mandagens renn. Ihvertfall plasseringsmessig. Tidsmessig omtrent det samme opp til vinneren, og dermed er Atle litt mellomfornøyd.

- I dag var kjøringen min akkurat motsatt av søndagens. Da kjørte jeg fort på toppen og falt av. I dag var jeg "rene sinka" på toppen, men fikk opp dampen etterhvert. Jo, jeg er når alt kommer til alt bra fornøyd. Ikke 100 prosent, men ganske bra fornøyd. Denne sesongen er det så mange som kan knive topplassene at kommer du ned blant de ti beste, går det ikke an å være misfornøyd.

VANVITTIG SLITEN

Løypa i Garmisch er tung å mestre like bra hele veien ned. De 3.5 kilometrene suger ut all kraft av kroppen, og det gjelder å holde tunga rett i munnen hele veien. Konsentrasjonen må

være på topp.

- Det er ikke den letteste bakken, nei - det skal jeg lover deg, sier Atle. - Mot slutten er det så tungt at en nesten ikke får puste. I dag var jeg vanvittig sliten. Da har konsentrasjonen lett for forsvinne i korte øyeblikk, og dermed er man ute og kjører. Da flyr hundredelene fort. Det var det som skjedde i dag. At det var steiner og grus i løypa, er likt for alle. Det er ingen unnskyldning for dårlige plasseringer, sier Atle.

MAKSIMALT

- Etter søndagens renn var det noen som ymtet frempå om at forholdene kanskje ikke hadde vært like gode for alle. Kommenter til det?

- Bare tull. Arrangørene hadde gjort en kjempejobb begge dager, og alle hadde like forhold. Ingen tvil om det, sier Atle.

- Det som hadde noe å si i denne løypa var gutten oppå skiene. Hverken utstyr eller løypa hadde noen innvirkning på resultatene i disse rennene. Det er gutten oppå som styrer alt, og i øyeblikket er jeg, som det fremgår av listene, ett sekund svakere enn bestemann. Jeg får forsø-

MELLOMFORNØYD: Det er fortsatt et stykke frem for Atle Skårdal. I går ble han beste nordmann i utforrennet i Garmisch/Partenkirchen som nummer ni.

ke å rette det så fort som mulig, sier han.

BEST, MEN IKKE TOPP
Men Atle ble beste nordmann

igjen. Er det norskebølgen som har avtatt, eller?

- Nei det tror jeg ikke. Det er sjelden et land har folk helt i

toppen i hvert eneste renn. Jeg tror vi er nede i en liten bølgedal, men det kan fort snu seg. Kanskje allerede i St. Anton i

tirsdagens super G? sier Atle. Eller i utforrennet samme sted. Kitzbühel er avlyst, og utforrennet går hvis ikke værgudene slår

seg helt vrang for arrangørene her også.

SPORT

Sporten direkte: **02-31 07-04**

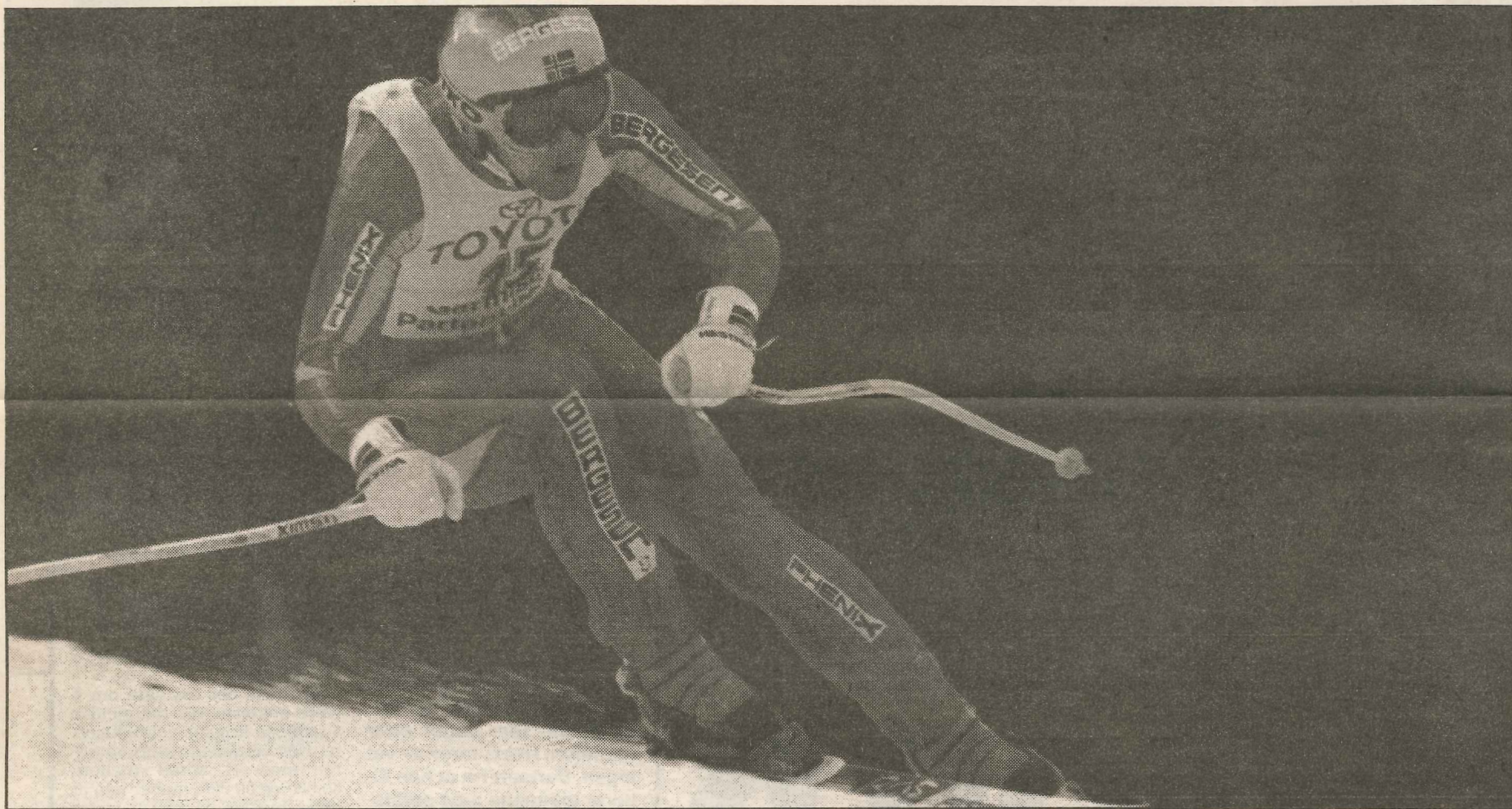
SPORTSREDAKTØR: ESTEN O. SÆTHER Telefax: 02-31 09 80

Pall-jubel - men uten nordmenn: Peter Rzehak, Daniel Mahrer og Franz Heinzer.

(Foto: NTB/AP)

UTFOR-KRISE

Atle Skårdal og de norske utfor-kjørerene fortsetter i det samme sporet - det gir ingen suksess akkurat nå.

– Vi kjører kanskje for fint, sier Atle Skårdal

GARMISCH-PARTENKIRCHEN (Dagbladet): Utfor-gutta er kjørt av lasset i det nye verdenscup-året. Dobbeltrennene i Garmisch-Partenkirchen har

kommet som et sjokk på det norske landslaget. Innstillinga er praktfull, og trua like sterk som håpet. Men når klokka går, løper skia for sakte.

Søndag satt utfortrener Dieter Bartsch med ei resultatliste han ikke likte utseendet på. I går fikk han en nær slektning i handa.

– Søndag var ett renn – det kan skje. Men to på rad holder ikke, sier han til Dagbladet.

Søndag var Atle Skårdal beste nordmann på 16. plass. I går kjørte han i mål som nummer ni. Og sjøl om forklaringene finnes, begynner utålmodigheten å spre seg.

Fordi resultatlistene minner Utfor-Norge på den gangen Erik Håker var i dårlig form.

Krisemøter

– Vi er nødt til å finne en løsning, sier Dieter Bartsch. – Det holder ikke å si at Garmisch-Partenkirchen var Garmisch-Partenkirchen og bare kjøre videre i det samme sporet. Nå skal jeg ha personlige samtaler med alle mann.

– Jeg vil vite hvorfor vi plutselig henger etter.

Krise og krisepsykologi er et språk utforgjengen ikke liker ordlyden på. Like-

vel, Atle Skårdal innrømmer at noe må gjøres.

– Kanskje kjører vi for fint på ski.

– Jeg vet ærlig talt ikke, sier Atle.

Humøret er det viktigste trenerne har å jobbe med akkurat nå. Sjeftrener Bartsch føler seg fram så godt han kan.

– Han kjefter og klager på kjøringa inntil han ser at gutta begynner å henge med hodet. Så sier han at ingen kjører teknisk bedre på ski enn oss, sier Atle.

Krampaktig Skårdal

Søndag var Atle Skårdal raskest etter 50 sekunder. I går hadde han den største hastigheten i bønn. Søndag ødela han skia sine, og i går måtte han kjøre på et nytt par.

De siste setningene er gode forklaringer for Skårdal.

– Men jeg får ikke gjort et helt renn sånn som jeg gjerne vil. Derfor er det ingen trøst at jeg i det ene rennet kjører bra på toppen og i det andre rennet veldig bra i bønn. Kanskje er jeg for stressa på å gjøre det bra.

– Jeg ser meg sjøl kunstig på pallen, sier Atle.

Her må også Dieter Bartsch inn og justere. Atle Skårdals irritasjon over ikke å komme blant de tre beste må vekk.

– Jeg vet at jeg må passe meg for ikke å bli krampaktig.

Men – det er kanskje det jeg er.

Lover framgang

– Skifølelsen er borte, sier Dieter Bartsch. Ingen av gutta klarer å bruke de egenskapene de har. Men når alt kom-

mer til alt er jeg ikke bekymret.

– Disse resultatlistene her har vi sett for siste gang.

– Du sa det samme etter søndagens renn?

– Ja, men da hadde vi ingen blant de femten beste.

– Men det hjelper vel ikke stort med Atle Skårdals niendeplass?

– Nei, og det er derfor jeg vil ha en slutt på det.

Dårlig angrep

Jan Einar Thorsen prøver seg fram på nye ski. Resultatet av det satte han navn på sjøl.

– Garmisch-sjokk.

– Det er ikke annet å si enn at det er dritt-dårlig.

The Attacking Vikings står det på ryggen til de norske alpinistene. Hvis det ikke skjer noe i dagens Super-G i St. Anton, er Atle Skårdals forslag at en eller annen tar fram saksa.

– Vi kan ikke gå rundt med det på dressen når vi ikke kjører forttere på ski.

– Vi må skjerpe oss, sier Atle.

- Det er ikke annet å si enn at det er dritt-dårlig, sier **Atle Skárdal** etter dårlige resultater i det andre Garmisch-rennet i år.

Tjukk eller ikke tjukk?

Av REMI LAAKSO

Er Gazza tjukk etter julefeiringa? Eller er han ikke? Det er diskusjonen i italiensk fotball-presse.

- Feit, hevder Hugo Boss som er manageren for Bruges, et lag Lazio spilte treningskamp mot forrige uke.

- Definitivt ikke feit, sier daglig leder i Lazio, Maurizio Menzini.

- Pauls vekt var den samme da han reiste fra Italia som da han kom tilbake fra juleferie.

Søndag var i alle fall Paul Gascoigne tilbake på Lazios lag i seriekamp mot Brescia. Og han fikk godkjent karakter, til tross for at han ble byttet ut i andre omgang.

Lazio vant 2-0 over Brescia i søndagens serierunde og er nå på tredje plass i italienske Serie A. Bare Milanos Milan og Inter er bedre.

Gazza la opp til Signoris første av to scoringer for Lazio.

Paul Gazza Gascoigne tilbake på Lazios lag. Men er han blitt feit etter julefeiringa hjemme i England? (Foto: NTB/Allsport)

Kostbar skilsmisse for Völler

Av HÅKON LUND

BERLIN (Dagbladet): To år etter at ekteskapet sprakk er regnskapets time kommet for den tyske fotballstjernen Rudi Völler (32). Eks-kona Angela (30) vil ha halvparten av formuen.

Nærmere 17 millioner kroner går kravet ut på i forbindelse med skilsmissen etter 14 års vennskap og ekteskap. Ekteparet har to barn sammen, Laura (4) og Marco (3).

Med 85 kamper og 55 scoringer ble Rudi Völler det tyske landslagets mest populære spiller, elsket av sitt publikum, for sitt offensive og ryddige spill.

Han takket nylig farvel til landslaget for å konsentrere sine siste fotballår om jobben i franske Olympique Marseille.

Völlers innsats i privatlivet har ikke skapt den samme enstemmige begeistring. I et intervju med Bild am Sonntag beskriver Angela ham som en hensynsløs rundbrenner under proffårene i Roma. Sjøkket kom da han for to år siden innrømmet at han hadde innledet et forhold til konas egen italienske venninne, den yppige Sabrina (26).

Tatt på fersk gjerning insisterte Völler først på å kaste ut både kone og barn fra villaen, men gikk deretter med på å finne et eget sted for seg og Sabrina. De har i dag sønnen Kevin sammen.

- Italienske kvinner legger mest vekt på det ytre - smykker, penger og luksus. Slik står unge tyske fotballmillionærer høyt i kurs, sier Angela.

Rudi Völler har suksess på banen - men sliter tungt i privatlivet.

«VI ANGRIPER IKKE LENGER»»

BETENKT: Atle Skårdal tok et hopp oppover på resultattlista, men er betenkt.

GARMISCH: – Det er kanskje på tide at vi tar vekk det som står på ryggen vår – «Attacking Norwegians». Nå synes det å være slutt på at vi angriper. Derfor bør det klare seg med at det står at vi er nordmenn, sier Atle Skårdal, og smiler tross alt.

KJELL-EIRIK MIKKELSEN

– Generelt sett gjør det norske utforlaget det svakere enn på mange år, men med min egen innsats er jeg likevel ikke så ille fornøyd. Det er liksom OK, men ikke så bra at jeg står her rolig og nyter tilværelsen, forklarer Atle, som i går klatret opp til 9. plass.

Ganske greit

– Turen nedover gikk ganske greit. Jeg tapte for mye i begynnelsen, men kan ellers ikke finne noe spesielt å sette fingeren på. Det gjør nok derimot trener Dieter Bartsch når han kommer med sin dom, forventer Skårdal.

– Selv vil jeg ikke tenke for mye på hva som er galt. Før sesongen visste jeg at jeg trengte tid, og det prøver jeg fortsatt å overbevise meg selv om. Til tross for at det nå er gått over en måned siden sesongen startet, forklarer Atle.

Tror fortsatt

– Hva tror du om dagens super-G?

– Jo, jeg har da litt tro igjen. Før jul hadde jeg min beste plassering i denne disiplinen, men nettopp derfor ville jeg så gjerne hatt en skikkelig god utforplassering nå. For det er utforkjører jeg er og blir, svarer Atle Skårdal.

Mens sveitserne feirer en ny utfortriumf. Søndag var det Franz Heinzer, og i går Daniel Mahrer som stakk av med en gedigen sølvpokal. Og det er stor forskjell på de to seierherrene. Heinzer har for vane å ta pokalen med seg og gå hjem, mens Mahrer derimot har for vane å ta hele laget med på feiring og fylle pokalen med champagne...

Utfor-resultatene Utforsultatene Utforsultatene Utforsultatene Utforsultatene Utforsultatene

1) Daniel Mahrer, Sveits 1.53.26, 2) Peter Rzehak, Østerrike 1.53.57, 3) Franz Heinzer, Sveits 1.53.75, 4) Denis Rey, Frankrike 1.53.85, 5) Marc Girardelli, Luxembourg 1.53.98, 6) Markus Wasmeier, Tyskland 1.54.14, 7) Peter Runggaldier, Italia 1.54.20, 8) Armin Assinger, Østerrike 1.54.23, 9) Atle Skårdal, Norge 1.54.30, 10) Günther Mader, Østerrike 1.54.46, 11) Kristian Ghedina, Italia 1.54.60, 12) Luigi Colturi, Italia 1.54.68, 13) Hannes Trinkl, Østerrike 1.54.70, 14) Franck Piccard, Frankrike 1.54.83, 15) Rob Boyd, Canada 1.54.85, 16)

Leonard Stock, Østerrike 1.54.87, 17) Helmuth Höflehner, Østerrike 1.54.98, 18) Christophe Plet, Frankrike 1.55.07, 19) Luc Alphand, Frankrike og Urs Lehmann, Sveits 1.55.09,

21) William Besse, Sveits 1.55.13, 22) Michael Lichtenegger, Østerrike 1.55.17, 23) Werner Perathoner, Italia 1.55.21, 24) Lionel Finance, Frankrike 1.55.28, 25) Bruno Kernen, Sveits 1.55.34, 26) Tommy Moe, USA 1.55.46, 27) Asgeir Linberg, Norge 1.55.48, 28) Kjetil André Aamodt, Norge 1.55.52, 29) Jan Einar

Thorsen, Norge 1.55.66, 30) Steve Locher, Sveits 1.55.96, 31) Lasse Kjus, Norge 1.56.01, ...36) Lasse Arnesen, Norge 1.56.27, 40) Tom Stiansen, Norge 1.56.41.

Verdenscupen sammenlagt (15 renn):

1) Girardelli 613, 2) Alberto Tomba, Italia 472, 3) Aamodt 425, 4) Heinzer 318, 5) Tomas Fogdø, Sverige 285, 6) Stock 259, 7) Kjus 254, 8) Thorsen 249, 9) Besse 232, 10) Mader 224, ...13) Skårdal 194, 20) Didrik Marksten, Norge 142, 42) Ole Kristian Furuseth, Norge

103, 56) Finn Chr. Jagge, Norge 66, 64) Linberg 61.

Utforsammenlagt (4 renn):

1) Heinzer 224, 2) Besse 216, 3) Stock 179, 4) Girardelli 169, 5) Mahrer 150, 6) Skårdal 120, ...12) Thorsen 97, 32) Linberg 23, 36) Arnesen 16, 39) Aamodt 9.

Nasjonscupen (menn og kvinner):

1) Østerrike 4.409, 2) Sveits 2.837, 3) Tyskland 2.262, 4) Italia 2.235, 5) Norge 1.981.

■ ■ **ST. ANTON** (Dagbladet): Kjetil Aamodt drop- per dagens utfor. Dermed gir han også avkall på mulige kombinasjonspoeng. Men alt for å justere slalåmformen. Og ta flest mulig poeng der.

– Jeg er sliten og trenger hvile. Skal jeg kjøre god slalåm må jeg være ett hundre prosent forberedt. Og fordi jeg ikke har noe hente i utfor satser jeg heller på pallen i slalåm og storslalåm. Foreløpig, sier Kjetil.

■ ■ **ST. ANTON** (Dagbladet): I går kveld fikk pappa Helmmuth Girardelli den siste advarselen fra FIS. Holder han seg ikke til reglementet mister han akkrediteringa og adgang til bakken.

Onsdag ble Girardelli senior fly forbanna på Dieter Bartsch da Norges utfortrener påpekte klare regelbrudd under tirsdagens Super-G. I går tok FIS offisielt Bartschs parti. Og hvis Girardelli ikke holder seg til trenernes reglement risikerer han den samme straff som under OL. Da han ble utvist for to dager.

■ ■ **TRONDHEIM** Kemnerkontors rapport etter bokettersynet i Rosenborg Ballklubb skulle blitt sendt til RBK og politiet fredag, men blir ikke ferdig før mandag. – Saken er så omfattende og komplisert at vi rett og slett ikke har rukket å bli ferdige, sier kemner Rolf Røkke.

Han vil ikke røpe noe av innholdet i den sterkt forsinkede rapporten, som tidligere er lovet ferdig 23. september, 15. oktober, 25. oktober, 15. november, medio desember og 15. januar.

– Men mandag er den klar. Det er bare små detaljer som gjenstår, lover Røkke.

En busslast med telemarkinger har funnet veien til St. Anton – og de tror på suksess for favoritten **Atle Skårdal**.

(Foto: Arnt E. Folvik)

- ATLE BØR VINNE

ST. ANTON (Dagbladet): Femti mann – deriblant Heinzer, Girardelli og Stock – bomma på en eller annen port under den første og

eneste gjennomkjøringa i St. Anton. Atle Skårdal gjorde det ikke og var best.

Av **MORTEN PEDERSEN**

Dermed er den norske utforoptimismen stor og god foran dagens beinharde TV-renn. I en fjellskrent som er villere enn på mange år har Atle Skårdal nok en gang satt standarden. Og minst dårlig av de gode mener Atle at han har mye å gå på.

Det mener ei busslast med telemarkinger også.

– Dette rennet vinner du, Atle. Klarere enn det kan ikke sambygdingene si det. Og når trener Dieter Bartsch ikke er uenig er optimismen like hard som underlaget.

– Atle bør vinne, sier Dieter. – Løypa er helt Texas, sier

gutten sjøl. – Det var derfor alle gjorde feil i dag. Men den er ikke så farlig som den ser ut til å være.

– Heldigvis.

Sikkerheten er viktigere enn spektakulær utfor i dagens renn. Derfor er St. Antons Kandahar-utfor satt for å dempe farten. For sjøl om utfor er fart, og fart er moro, er det ikke pent når en lø-

per blåser rett ut i steinrøysa i 130 kilometer i timen.

Da er moroa over.

– Men uansett blir det dramatisk. Det er nemlig nok av kuler og slag til at det blir et skikkelig skirenn. Og når alle får tenkt gjennom de feilene de gjorde i gjennomkjøringa blir det kvalitet også.

– Og veldig jevnt, sier Atle.

HANNE HEGH ligger fortsatt til sengs med influensa og feber, men er på bedringens vei. Gjerpen-veteranen regner med å spille sin 30. e- cupkamp mot Skovbakken søndag.

SPANSKE Vanyere Remudas som vil være drømmetreking for Gjerpen, sikrer seg trolig torsdag en plass i kvartfinalen i IHF-cupen for kvinner. Spanjolene klarte 15-15 borte mot belgiske DHC Meeuwen.

■ ■ **ST. ANTON:** Atle Skårdal måtte som i sesongens første super-G-renn nøye seg med 4. plass. Akkurat her ga denne «håpløse» plasseringen mer uttelling enn til vanlig.

Her var det ikke bare de tre beste som fikk pengepremier, også Atle tjente mange tusenlapper (27) på sin innsats. Hans første pengepremie denne sesongen.

– Det er ikke noe moro å akkurat bli skjovet ut av seierspallen, men jeg er likevel godt fornøyd. Det viktigste – fullstendig uavhengig av pengene – var å være blant de fem beste igjen, sier Atle Skårdal.

Thorsen i full fart igjen:

JUBLER: Etter flere dårlige renn våknet Jan Einar Thorsen og krabbet opp på seierspallen i St. Anton. Nå er han VM-favoritt i super-G.

FIASKO BLE SUKSESS

ST.ANTON: Ett døgn etterpå var den norske utforfiaskoen glemt. Jan Einar Thorsen kjørte seg rett inn på seierspallen igjen, Atle Skårdal kom like bak, og Norge var igjen supernasjonen

framfor alle andre med fire løpere blant de ti beste.

– Spør ikke meg om noen forklaring på forvandlingen. Vi er i en ny løype, på et nytt sted og i en ny disiplin. Selv likte jeg meg bare ikke i Garmisch, og trives du ikke, så kjører du heller ikke bra, sier Jan Einar Thorsen.

– Likevel må ingen tro at resultatene fra super-G overrasker. Vi har kjørt bra hele sesongen. Vi er mange som satser på super-G, og vi på utforlaget trener mye mer super-G enn utfor.

Humørspreder

– Jeg var selvsagt skuffet etter rennene i Garmisch. Jeg har imidlertid vært med så lenge at jeg vet at det ikke nytter å henge med hodet og synes synd på seg selv. På veien hit til St. Anton

mandag kveld diskuterte jeg litt med trener Dieter Bartsch. Vi ble enige om å glemme de to utforrennene, og heller gjøre som i Val d'Isère for en måned siden, opplyser Jan Einar.

– Det er i det hele tatt ganske enkelt å finne tilbake humøret. Ikke minst fordi jeg har service-mannen Tschunti – Guntram Mathis – i nærheten. Han kan nemlig mer enn å preparere ski. Er ikke bare et utrolig arbeids-jern, men han er også en gledes-speder av de sjeldne. Derfor er jeg svært glad for å kunne samarbeide med ham denne sesongen, forklarer Thorsen.

Turde litt mer

– Klart jeg liker meg sammen med Jan Einar, svarer Tschunti. – Han er ikke bare den beste alpinisten jeg kjenner, men også utrolig grei å jobbe sammen

med. Derfor står jeg gjerne på for hans del.

– Men vi må spørre på nytt, hvordan er det mulig å komme så fort tilbake etter Garmisch-rennene?

– Du får det nesten til å høres ut som det er flere år siden jeg var på seierspallen... Jeg bestemte meg på forhånd for å ta litt flere sjanser. Skulle ikke rote rundt i løypa som i Garmisch. Noe som er litt enklere i super-G. Farten er litt mindre, og du risikerer ikke så mye. Dessuten er jeg ikke så dårlig i utfor som jeg viste i Garmisch, svarer Jan Einar.

– Jeg kjørte ganske bra stort sett hele veien, men et par ganger måtte jeg ta meg sammen og jobbe bedre. Så det hadde nok vært mulig å kjøre enda raskere.

- Var lei av å kjøre dårlig

— Jeg var lut lei av å kjøre dårlig, sa Jan Einar Thorsen og raste ned super-løypa på supertid. Bare Marc Girardelli var raskere.

LEIF HUSEBYE
TRYGVE INDRELIID (foto)

St. Anton.

Før Girardelli ble meldt på sitt lykkenummer 15, hadde den store norske fan-kolonien med sterkt Telemark-innslag feiret norsk triumf på forskudd så det ga gjenlyd i Alpene.

Men Jan Einar tok intet på forskudd:

— Ingenting er sikkert før Girardelli er i mål, og heller ikke da, sa vossingen som foreløpig var midtpunktet i målområdet...

Marc var i farta, og hvil-

ken fart! Hva med mellomtiden? 1.05,75 — samme som Jan Einar!

— Men jeg var skikkelig sliten i de siste hengene. Girardelli har stå i musklene, sa en spent leder, og fikk rett: Luxembourgerens muskler sto imot det enorme presset. 1.28,53 var 29/100 foran Jan Einar.

— Det var det. Et lite støkk kanskje, så nær, så nær, men jeg jubler gjerne også for annenplassen og fortsatt topp-plass på super G-listen sammenlagt.

Snart spesialist

— Du kan vel kanskje kalle deg en super G-spesialist nå?

— Etterhvert, kanskje. Vi får nok ta med oss flere renn først. Og selv om dagens plassering var bra, kjørte jeg langt fra perfekt selv om det gikk tålelig bra. Løypa var uhyre krevende — isete, og kul på kul. Den var som et vaskebrett, men

det gikk ikke akkurat fossende lett nedover.

— Det var vanskelig å stå imot naturkreftene, trykkelige og dumpene. Jeg kom ut å kjøre flere ganger, og holdt faktisk på å rase ut i geografien. Det var hardt, men du verden så gøy. En stor og meget hyggelig opptur til pallen for meg fra 48. og 29. plass i Garmisch-nedturen...

Mirakel?

— Hvordan kunne mirakelet skje?

— Spør du meg, så spør jeg deg. Jeg vet faktisk ikke. Tror det har noe med humøret mitt å gjøre. Jeg må ha det gøy for å gjøre det bra. I Garmisch hang geipen ned. Det måtte gå galt, og det gjorde det så det skikkelig sved. I dag var humøret på topp før start, Thorsen også. Og som sagt var jeg lut lei av å kjøre dårlig.

SUPER-LØP: Jan Einar Thorsen fikk revansje for laber innsats i Garmisch med annenplassen i St. Anton.

Girardellis 40. V-cup-seier

St. Anton.

— Jeg beseiret ikke bare nordmennene, men også forkjølelsen, sa vinneren og

Fikk jo likevel lykketallet 15. Da rakk jeg også å få en del informasjon om løypa før det ble min tur.

— Ikke sant, Kjetil André?

— I hvert fall hvis jeg holder Garmisch-takten

Fra bunn til topp

Langt nede i Garmisch, og nesten på alpetoppen i St. Anton. Utfor-duoen vår skiftet ham da de tok på seg super-utstyret.

Men hvorfor, det kunne hverken Jan Einar Thorsen eller Atle Skårdal gi noe svar på. De burde egentlig være like gode i utfor, og det får de sjansen til å vise lørdag. Men så lenge kan vi iallfall glede oss over verdens beste super-firer: 2) Jan Einar Thorsen, 4) Atle Skårdal, 11) Kjetil André Aamodt, 12) Tom Stiansen.

Blir dette også VM-laget?

Vi tar også gjerne med Lasse'ne Arnesen og Kjus på super-lasset med sine 18. og 19. plasser. Heia Norge, heia Norge, olé olé... som var gjennomgangsmelodien i det folkerike målområdet lenge før Ole Kristian Furuseth rullet verdenscup-karusellen i gang som førstemann.

Og det var ikke bare super-spesialistene som raste ned, men også et flagrende 17. mai-tog med elleville nordmenn som kjørte nedover for å hylle sine. Da hadde de underholdt folket fra målområdets beste utsikts plass hvor de hadde omringet en gigantisk ølflaske av Guinness rekord-format.

Men de adlød snilt da speakeren ba dem senke flaggene som skygget for resultat-tavlen. Selv om de kanskje ikke mente det var nødvendig. Det var jo norsk der også!

«Lille Telemark»

Telemarkingene var ellers i flertall. Det kunne vi høre da Atle Skårdal kjørte ned til sesongens beste — fjerdeplass.

— Jeg var skikkelig stiv og sliten på slutten, sa Atle. — Det var en urolig ferd i en urolig og meget «kulete» løype. Jeg klarte dessverre ikke å stå imot presset hele veien. Kjørte vel også for feigt mot slutten. Men jeg

Med en småforkjølet Thorsen på nest øverste trinn på pallen ble dagen nesten fullkommen for en småforkjølet Thorsen. - Jeg sliter med overømfientlige bronkier, verre er det ikke, sier han, og innrømmer at det skulle smaki godt med en seier, men at en 2.plass etter Marc Girardelli er verdt å ta med seg. - Jeg kjørte på grensen hele veien ned, og det var nesten ut i småskaugen et par ganger. Det var med andre ord ikke

- Utfor og super G er to helt forskjellige disipliner. I utfor er 100 prosent konsentrasjon helt nødvendig. Man må være topptent, og i super G går det an å tøyte grensene litt lenger enn i utfor. I Garmisch var jeg hverken topptent eller tøyde grenser på noen måte. Dermed ble det bare elendighet av det. Her var jeg avslappet, men akkurat passe tent før start. Det overrasker ikke meg at det går så bra med hele laget i dag.

med i testing av ski- og, ikke minst, folkene hos fabrikkene hører på mine råd. Det tror jeg ikke er mulig hos de andre fabrikkene.

NYE FOLK RUNDT SEG

En annen ting som er viktig for Thorsen, er at det er nye folk rundt ham hele veien. Han opplever en positivitet som aldri før har vært merkbar rundt ham.

- Ta for eksempel Guntram Mathis, servicemannen min. Han kan jeg be om det meste, og det

gens super G i St. Anton saveren leder i super G-cupen. Etter tre renn leder han med 230 poeng foran Armin Assinger som har 129 poeng og Atle som har 124 poeng.

- I utgangspunktet hadde jeg håpet å være med i toppen både i super G og i utfor. Nå ser det imidlertid ut som om jeg må konsentrere meg om super G-cupen, mener Jan Einar Thorsen.

Atle er på rett vei

LYKKELIGE: To lykkelige, norsk alpinister etter super G-innsatsen i St. Anton. Jan Einar Thorsen ble andremann, mens Atle Skårdal (th) slo til med en sterk fjerdeplass. (foto: Per-Eirik Hekkelstrand)

ST.ANTON (VARDEN): - Jeg tror det kan holde til topp fem, sa Atle Skårdal til Varden rett etter målpassering i St.Anton. - Det er jeg fornøyd med. Her er det så jevnt at det ikke er noen vits i å være stornøyd. Jeg er nærmere toppen enn på lenge, så dette går riktig vei.

Atle var strålende blid etter nedfarten og 4.plassen i St.Anton. Han stortrivdes i bakken og ga alt i den 2.200 meter lange og veldig vanskelige løypa.

NYDELIG Å KJØRE

- Ei helt nydelig løype. Jeg koste meg ned, tok sjanser og ga alt, sier Atle. -Løypa var utrolig tøff, noe

av det tøffeste jeg har kjørt. Det var ujevnheter og slag hele veien, og en liten miss kunne kunne ha sendt deg ut i periferien når som helst. Det var veldig krevende, og jeg var like sliten her som etter de to utforrennene i Garmisch, sier Atle som kjørte helt på grensen til det forsvarlige.

FOR FEIGT

Men ikke hele veien. På mellomtiden var Atle bare noen små hundredeler dårligere enn Girardelli, i mål ble det 83 hundredeler. Innenfor sekundet igjen altså.

- Men jeg var altfor feig på slutten. Syntes selv jeg kjøre fort, og dermed ble jeg stående litt for mye på begge skiene. Jeg var ikke tøff nok de siste tå-tre hundre metrene, sier han.

ALTFOR SLITEN

En grunn til det var at han var sliten, fryktelig sliten. Nesten like sliten som i Garmisch. - Bakken tok alt. Den måtte gjetes hele veien, og da tar kreftene slutt når en nærmer seg mål. Jeg kan ikke huske sist jeg var like sliten. Ikke i Garmisch engang. Nei, denne var tøff, men veldig artig å kjøre. Jeg klarte ikke å holde konsentrasjonen oppe, og da er det veldig fort gjort å tape hundredeler.

48.000 KRONER RIKERE

Men selv med en plass utenfor pallen kan Atle plusse på en betydelig sum penger til en allerede feit konto. 120.000 kroner til vinneren. 100.000 til Thorsen på 2.plass, 80.000 til tredjeplassen og 60.000 til Atle, minus skatt.

- Pengene betyr ikke all verden, men det gjør jo ingenting heller. Det viktigste er å vite at en fortsatt er istand til å henge med blant de beste. Hadde kreftene holdt helt til mål i dag, kunne det blitt enda bedre.

GOD STØTTE

Støtte i massevis nede i bakken hadde han ihvertfall. St.Anton krydde av telemarkinger på tur. De norske flaggene vaiet friskere enn på aldri så lenge, og Atle ga uttrykk for at det er gøy når nordmenn i bakken gjør seg gjeldende. - Klart det er moro. Den gjengen som er her, lar seg både se og høre, og det smitter over på oss aktive også, sier han.

Bra laginnsats

ST.ANTON (VARDEN): Den norske laginnsatsen i St.Anton var over all forventning etter to dårlige dager i Garmisch. Der var bare Atle Skårdal i nærheten av toppen. Nå ble Thorsen to, Skårdal fire, Aamodt 11, Stiansen 12, Arnesen 18, Kjus 19, Linberg 30 og Furuseth 34.

Dieter Bartsch, den norske utfor/super G-treneren, har ventet en stund på en slik resultatliste.

- Jeg visste det ville komme et omslag før eller siden, og noen stor overraskelse er det ikke at det skjer her i St.Anton. Jan Einar og Atle har tidligere vist at de kan. Nå slo de endelig til igjen. Det betyr ikke at vi har lagt mer vekt på super G. Resultatene i utfor kommer de også, sier Dieter Bartsch.

Østerrikeren vet hvor skoen trykker i utforløypa. Det henger minst like mye på det psykiske som det fysiske.

- Gutta er sterke nok, men klarer ikke helt å få tingene til å stemme oppe i hodet når det gjelder utfor. I øyeblikket har jeg ikke noe svar på hvordan vi skal løse dette, men at det før eller siden løsner, er jeg ikke i tvil om. Denne dagen kan være det lille pushet som skal til for at det løsner, sier Bartsch og tenker på kommende lørdags utforrenn i den samme bakken - hvis det blir noe.

Når dette skrives, sprutregner det i St.Anton. Det lover ikke bra for lørdagens planlagte utforrenn. Rennet skulle gått i Kitzbühel, men ble etter mye om og men flyttet til St.Anton. Hvis regnet fortsetter, er det slett ikke umulig at en tredje arrangør må overta. Hvem er et åpent spørsmål. Svært få utforløyper er i en slik stand at de kan brukes. I Wengen som etter planen skal arrangeres neste helg, er det helt snøløst i de nederste 1.500 metrene. Alpinarrangørene har med andre ord noe å slite med.

«Nå
stemmer
snart
alt»

- HUNDREDELEN BETYR MER I VM

LENGE RASKEST: Atle Skårdal kjørte lenge raskest av alle, men kom likevel ikke på seierspallen.

ST. ANTON: – Det ene hundredelen bekymrer ikke. Det hadde vært mye verre å miste en OL- eller VM-medalje med så knapp margin. I verdenscupen er det seier som teller, ikke noe annet, sier Atle Skårdal fornøyd.

KJELL-EIRIK MIKKELSEN

Telemarkingen, som har vunnet fire verdenscuprenn i utfor, viste igjen at han tilhører verdens aller raskeste. Ja, tre fjerdedeler ned i løypen var han best av alle. Til-

slutt ble en ny 4. plass, men så nært seierspallen har han ikke vært på over ett år. Dessuten ga også denne 4. plassen pengepremie – vel 20.000 kroner fikk han utbetalt.

Helt utslitt

– Jeg tapte langt mer enn det ene hundredelen på slutten. Det var snakk om mange tiendeler fordi jeg var så voldsomt sliten. Løypen var ekstremt tung, og jeg hadde absolutt ikke krefter igjen, forklarer Atle, som fullstendig utslitt falt etter målpassering.

– Det førte heldigvis ikke til noe annet enn at jeg flerret opp buksen, og det må være for en

bagatell å regne, sier Atle, som skadet seg alvorlig og spolerte over halve sesongen forrige gang han falt.

– Egentlig er jeg fornøyd med det meste denne dagen. Det gikk greit hele veien nedover. Eneste unntak må være svingen akkurat der Dieter (Bartsch) sto. Da glei skiene litt vekk, og svingen ble heller dårlig. Men da var jeg allerede så trøtt at jeg bare var glad at jeg i det hele tatt kom videre, forklarer Skårdal.

Pappa på plass

– Absolutt godkjent. Jeg er godt fornøyd, sier hans far Hans Kristi-

an etterpå. «Gubben» var tradisjon tro på plass på det han trodde skulle bli Hahnenkamm-rennet.

Ja, Atle hadde virkelig mange supportere rundt løypen. Det krydde nemlig av nordmenn, og telemarkinger i særdeleshet. Etter rennet måtte han derfor rundt på en skikkelig æresrunde for å hilse på og snakke med flest mulig av dem.

Lykkelige Lasse

Jan Einar Thorsen nøyde seg derimot med å snakke med Lasse Arnesen. For mens verdens beste super-G-løper fortsatt sliter med finne utforformen, så lyktes Lasse akkurat da han trengte det som

mest.

– Dette var dagen da jeg bare måtte gjøre et bra resultat. Denne 9. plassen var ikke bare solid sesongbeste. Den reddet både VM-billetten og plassen min i førstepuljen, innrømmer Lasse lykkelig.

– Ja, og det at Lasse endelig fikk opp farten var vel det mest gledelige sett med norske øyne denne lørdagen. Atle har forlenget vist at han har fått oppfarten igjen, og selv kan jeg trøste meg med mine gode resultater i super-G, sier Jan Einar Thorsen.